

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

Редакція й Адміністрація:
Львів, РИНОК Ч. 10. П. ПОВ.
Телефон Редакції 246-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Корто: П. К. О. Львів 504 060
Банку Чеських Лантон
Прага „Діло“.
Рукописи не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . 3.00 зол
квартально 15.00 „
піврічно 30.00 „
річно 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕ-
ХОСЛОВАЧИНІ 30 НОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

Всі точні передплатники дістають щомісяця безплатно
книжку Б-ки „ДІЛО“ в об'ємі 10—15 аркушів друку.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
ДНІСТЕР
у Львові, вул. Руська Ч. 20. — Тел. 504-47.
приймає до забезпечення:

- ВІД ОГНЮ хатні й господарські рухомості, худобу, ліси, лісництво, товари, як таж будинки вілні від прнмсту обезпечення;
- ВІД ПРАДЕЖІ-ВЛОМУ домашню обстанову, то-варі в крємницях і складах, готієку, веколї, вар-тїсї папєри, урядженнє церкєв, канцєлрїї і бюр, машини до писання і рахування і т. п.
- ВІД ГРАБЕНІ готієку при її переносинах і перевозі.

ЦЕНТРАЛЬНА
Малопольська Каса Ощадности
У ЛЬВОВІ

(раніше Галицька Каса Ощадности)
РІК ОСНУВАННЯ 1843 Р.

Установа публичного права.
Видає ощадности кнїжечки на ім'я і пред'явника
з порукою держави
Веде рахунки біжучі і чєкові.
РЕЗЕРВОВІ ФОНДИ: 5,668,000 зол.
Заміснені виплати — П. К. О. 500-198.

Складайте свої ощадности і вську часову зайву готівку
в ЦЕНТРОБАНКУ

У ЛЬВОВІ ПРИ ВУЛИЦІ ТРЕТЬОГО МАЯ Ч. 15,

бо це не тільки безпечно і корисно для Вас львівця, але це рівночасно живчик для нашого господарсько-кооперативного організму. Центробанк акредитує наші кооперативні центральні, Українбанки, Поштово-Спож. Районові Молочарні та ввесь кооперативний промисел.

На шляхах предківської слави.

З ПРИВОДУ 950-ЛІТТЯ ХРЕЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ.

Львів, 24. вересня 1938.

Ювілейні свята 950-их роковин уведення християнства на Русі-Україні в повному ході. Після інавгурації свята Митрополитом Кир Авреєм у Підлюті з початком серпня ц. р. не було, здається, досі ніодної місцевості на нашій землі поза межами Сєвітїв, де в останніх двох місяцях не спомянувши і не опроверзіи у такій чи іншій формі тієї переважної події зперед 950 років, що з уведенням християнства дингула наш нард з напівварварського стану до рівня культурних народів, до яких належить панування над світом. Коли ювілейні свята й виходи на нашій землі відбувалися часто скромно, іноді обмежуючись тільки до чотирьох стін церкви, то це не наша вина, як також не можна винувати нікого з нас за те, що дійсність перекреслила первісну широку програму ювілейних свят. Але й такі скромні формою свята глибоко зворушили свідомість українського громадянства від верхів до низів, пригадали йому його славне минуле, зміцнили нитку національної традиції і привели перед очі вагу та силу християнської віри в житті народу.

Відакунулись на 950-ліття епохального діла Володимира Великого також білорусини та еміграційні росіяни, отже оба ті східно-славянські народи, що зачерпнули християнську культуру з українського, київського джерела. І не тільки в українській, але також у російській мові з приводу ювілейних свят появилось чимало вартісних праць та джерельних причиняє для характеристики доби в історії князівської Русі-України перед і після введення християнства. Найцінніші з тих праць для нас ті, що складали своїм завданням прослідити та проаналізувати вплив християнства на формування й організування української нації як старого культурного чинника у Східній Європі.

Підсумки цих праць, очевидно, неможливі в одній часописній статті. Найважливіше в них ствердження факту, що щойно прийняття християнської віри українським народом вивело його на історичну сцену.

Християнство живе в українським народі майже тисячу літ, і то в тих національно-культурних формах, які нам передали наші предки. І хоч український нард за час свого історичного буття пережив та перебув різні перипетії переходов через різні державні та соціальні устрої, то християнство як підвалина, на якій побудована його духовна істота, показалося таким трієким і солідним матеріалом, що нікі історичні бурі не змогли знищити істнування українського народу. Тому — як слушно підкреслює у своїй ювілейній статті проф. М. Чубатий — „кожний вітор українського народу, який бажав би його інкреслити із спису живих народів, головний та найсильніший удар звер-

Совітський ультимат до Польщі.

СССР ПОГРОЖУЄ, ШО ЗІРВЕ ПАКТ НЕАГРЕСІ.

Заступник народнього комісаря закордонних справ СССР Потьомкін заявив польському шарже д'афер у Москві:

Уряд СССР дістає з ріжних джерел вістка, що Польща збирає війська на чеській границі, пригтовлюючись до того, щоб силоміш зайняти частину чехословацької території. Цих вісток польський уряд не заперечив; СССР сподіється, що він це зробить.

Якщо Польща не заперечила та заявила частину Чехословащини, СССР не би супроти того акту агресії виникла без попередження пакт неагресії з грудня 1932 р., згідно з 2. статтею того пакту.

ПОЛЬСЬКА ВІДПОВІДЬ.

Польський уряд наказав своему шарже д'афер у Москві дати ось яку відповідь:

Загальна мобілізація в Чехословаччині.

В п'ятницю в год. 22.15 праська радіостанція оголосила президентський декрет, що вводить у дію Чехословаччині мобілізацію до 40-ти кінця та реквизицію всіх самоходів і машин. Старшини мають забрати зі собою зброю на 2-х дн.

Ось слєр вголосив коротку промову, вголосивши, що Чехословаччина проголошує мобілізацію в обороні своєї волі й незалежності. Мобілізаційний декрет відчитано в мовах: чеській, словацькій, німєшкій, мадєрській, польській та польській.

Відозва до українців.

Минулої ночі в год. 2. праська радіостанція вголосила в українській мові. Відозва підписана, що вже догтерпісше положення українців в Закарпатті добре, а після введення мобілізації буде ще ліпше. Який український мен-

1) Оборона держави належить до польського уряду, тому він не має обов'язку перед ніким оправдуватися;

2) польський уряд знає точно тексти договорів, що їх заключив.

Польський уряд здивований совітським демаршем, бо на кордоні СССР Польща не перевела ніякої військової підготовки.

ЯКБИ СССР ЗААТАКУВАВ РУМУНІЮ...

ПАТ пригадує, що, що 2. стаття польсько-совітського пакту увільнює контрагентів від пактових зобов'язань у випадку, коли одна сторона зробить неспровоковану агресію проти третьої держави. Цю постанову поміщено з огляду на польсько-румунський альянс та приязні взаємини з іншими сусідами СССР.

Як виходить з будови і з духа того договору, совітський демарш має чисто формальний характер, мериторично є зайвий.

„ОСТАННІЙ АТУТ“.

У відповідь на мобілізацію, Генляйн видав відозву, в якій називає мобілізацію останнім атутом през. Бенеша та стверджує, що німіці не виконають мобілізаційного наказу, щоб не допустити до братовбивчої війни.

НЕВДОВОЛЕНІ МОБІЛІЗАЦІЄЮ.

Політичні кола Парижа й Лондону невдоволені чеською мобілізацією, бо добачують у ній протинімецьку провокацію, яка може загострити ситуацію

щина в інших державах — мовляв — мала змогу перевести плєбісцит, вона без сумніву висловила бажання приєднатися до Чехословаччини.

Польща домагається негайної відповіді від Чехословаччини.

Польський посол у Празі відвідав прем'єра, що необхідно негайно дати відповідь на польську ноту з 21. ц. м.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

Реданція й Адміністрація: Львів, РИНОК Ч. 19. II. ПОВ. Телефон Реданції 248-46 Телефон Адміністрації 229-41 Телефон Друкарні 229-76 Адреса для телегр.: Діло Львів Контот: П. К. О. Львів 504060 "Банку Чеських Лівон Прага „Діло“. Рукописи не звертаємо.	ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: місячно (з включенням) 2.00 злот. квартально 5.00 „ піврічно 10.00 „ річно 20.00 „ В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ. ХОСЛОВАЧИНІ 30 КОР. Ч. У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П. ОДИН ПРИМІРНИК 20 СӨТ.
---	---

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ Б-НИ „ДІЛО“ В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

ДНІСТЕР

У ЛЬВОВІ, ВУЛ. РУСЬКА Ч. 20. — Тел. 504-47.
приймає до обезпечення:

- ВІД ОГНЮ хатні й господарські рухомості, худобу, пашу, збіжжя, товари, як там будинки вільні від примусу обезпечення;
- ВІД КРАДЕНІ-ВЛОМУ домашню обстанову, товари в крамничих і складах, готівку, векселі, вартові папери, урядження церков, канцелярій і бор, машини до писання і рахування і т. п.
- ВІД ГРАБЕНІ готівку при її переносинах і перевозі.

ЦЕНТРАЛЬНА

Малопольська Каса Ощадности

У ЛЬВОВІ

(раніше Галицька Каса Ощадности)

РІК ОСНУВАННЯ 1843 р.

Установа публічного права.

Видає ощадности книжечки на ім'я і предьявляти

з порукою держави

Неде рахунок біжучі і чеків.

РЕЗЕРВОВІ ФОНДИ: 5.668.000 зол.

Замісцеві впасти — П. К. О. 500-198.

Складайте свої ощадности і влику часово зайву готівку

В ЦЕНТРОБАНКУ

У ЛЬВОВІ ПРИ ВУЛИЦІ ТРЕТЬОГО МАЯ Ч. 13.

бо це не тільки безпечно і корисно для Вас львівця, але це рівночасно значить для нашого господарсько-кооперативного організму. Центробанк вважатиме наші кооперативні центральні, Українбанком, Польові Союзи, Районні Молодечні та весь кооперативний промисл.

На шляхах предківської слави.

З ПРИВОДУ 950-ЛІТТЯ ХРЕЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ.

Львів, 24. вересня 1938.

Ювілейні свята 950-их роковин уведення християнства на Русі-Україні в повному ході. Після інавгурації свята Митрополитом Кир Андреем у Підлюті з початком серпня ц. р. не стало, здається, досі ніодної місцевості на нашій землі поза межами Союзу, де в останніх двох місяцях не спомянуло і не опровергло у такій чи іншій формі тієї переважної події вперд 950 років, що з уведенням християнства змігнула наш нарід з напівварварського стану до рівня культурних народів, до яких належить вавування над світом. Коли ювілейні свята й йходи на нашій землі відбувалися часто скромно, іноді обмежуючись тільки до чотирьох стін церкви, то це не наша вина, як також не можна винувати нікого з нас за те, що дійсність перекреслила первісну широку програму ювілейних свят. Але й такі скромні формою свята глибоко зворушили свідомість українського громадянства від верхів до низів, пригадавши йому його славне минуле, зміцнили нитку національної традиції і привели перед очі вагу та силу християнської віри в житті народу.

Відгукнулись на 950-ліття епохального діла Володимира Великого також білорусини та еміграційні російни, отже оба ті східно-славянські народи, що зачерпнули християнську культуру з українського, київського джерела. І не тільки в українській, але також у російській мові з приводу ювілейних свят появилось чимало вартісних праць та джерельних причини для характеристики доби в історії князівської Русі-Україні перед і після введення християнства. Найцінніші з тих праць для нас ті, що псклали своїм завданням прослідити та проаналізувати вплив християнства на формування й організування української нації як старого культурного чинника у Східній Європі.

Підсумки цих праць, очевидно, неможливі в одній часописній статті. Найважливіше в них ствердження факту, що щойно прийняті християнської віри українським народом змело його на історичну сцену.

Християнство живе в українським народі майже тисячу літ, і то в тих національно-культурних формах, які нам передали наші предки. І хоч український нарід за час свого історичного буття пережив та перебув різні перипетії, перейшов через різні державні та соціальні устрої, то християнство як підвалина, на якій побудована його духовна істота, показалося таким трішким і солідним матеріалом, що нікі історичні бурі не змогли знищити існування українського народу. Тому — як слушно підкреслює у своїй ювілейній статті проф. М. Чубатий — „кожний ворог українського народу, який бажав би його використати із спису живих народів, головний та найденішій удар звер-

Совітський ультимат до Польщі.

СССР ПОГРОЖУЄ, ЩО ЗІРВЕ ПАКТ НЕАГРЕСІЇ.

Заступник народнього комісара закордонних справ СССР Потьомкін заявив польському шарже д'аффер у Москві:

Уряд СССР дістає з різних джерел вісток, що Польща збирає війська на чеській границі, пригтовлюючись до того, щоб силоміць зайняти частину чехословацької території. Цих вісток польський уряд не заперечив; СССР сподіється, що він це зробить.

Якщо Польща не заперечила та заявила частину Чехословащини, СССР мусів би супроти того акту агресії винести без попередження пакт неагресії з грудня 1932 р., згідно з 2. статтею того пакту.

ПОЛЬСЬКА ВІДПОВІДЬ.

Польський уряд наказав своєму шарже д'аффер у Москві дати ось яку відповідь:

1) Оборона держави належить до польського уряду, тому він не має обов'язку перед ніким оправдуватися;

2) польський уряд знає точно тексти договорів, що їх заключив.

Польський уряд заливаний совітським демаршем, бо на кордоні СССР Польща не перевела ніякої військової підготовки.

ЯКБИ СССР ЗААТАКУВАВ РУМУНІЮ...

ПАТ пригадує, що, що 2. стаття польсько-совітського пакту увіляює контрагентів від пактових зобов'язань у випадку, коли одна сторона зробить неспровоковану агресію проти третьої держави. Цю постанову поміщено з огляду на польсько-румунський альянс та приязні взаємини з іншими сусідами СССР.

Як виходить з будови і з духа того договору, совітський демарш має чисто формальний характер, мериторично є зайвий.

Загальна мобілізація в Чехословаччині.

„ОСТАННІЙ АТУТ“.

У відповідь на мобілізацію, Генляйн видав відозву, в якій називає мобілізацію останнім атутот през. Бенеша та стверджує, що німіці не виконають мобілізаційного наказу, щоб не допустити до братовбивчої війни.

НЕВДОВОЛЕНІ МОБІЛІЗАЦІЄЮ.

Політичні кола Парижа й Лондону невдоволені чеською мобілізацією, бо добачують у ній протинімецьку провокацію, яка може загострити ситуацію

Відозва до українців.

Минулої ночі в год. 2. праська радіостанція випустила президентський декрет, що вводить у діля Чехословаччини мобілізацію до 40-року життя та реєстрацію всіх самоходів і мотоциклів. Старшини мають забрати зі собою орці на 2 дні.

Однієї спікер виголосив коротку промову, в якій сказав, що Чехословаччина проголошує мобілізацію в обороні своєї волі й незалежності.

Мобілізаційний декрет відчитано в мовах: чеській, словацькій, німецькій, мадярській, російській та польській.

Польща домагається негайної відповіді від Чехословаччини.

Польський посол у Празі відавляв прем'єра Чехословаччини, що необхідно негайно дати відповідь на польську ноту з 21. ц. м.

тає проти Церкви. Вирвати з душі народу християнство, ту найстаршу форму його духовності, значить — перетяти нитку тисячлітньої традиції, що дучить теперішнє покоління зі старим минулим предків, це простий шлях, щоб убити саму націю, причина, чому большевизм розпочав боротьбу з християнством."

Історія української нації як держави припадає доказом на той час, коли на Русі-Україні починає поширюватися християнство. Перший київський князь, від якого починаються історичні дії Русі-України, Аскольд, був християнином. Княгиня Ольга, яку Церква почитає як святу, поширює нашу державу на захід, а князь Володимир Великий, що в 988 р. зробив християнство релігією Церкви Русі-України, цим актом поклав фундамент не тільки під державність української нації, але й відкрив перед нашим народом широкі шляхи культурного розвитку, уніфікації на ґрунті християнства у зв'язку з Грецією, на той час найстаршим і наймогутнішим джерелом культури та цивілізації світу. Цей зв'язок причинився відразу до стихійного розвитку у нас духовної та матеріальної культури народу, переродив нарід етнічно, зробив київський центр на довгий час духовним осередком для всього Сходу Європи і допоміг створити традицію, яка в довгих роках анокаліття стала резервуаром української культури та національного самопізнання.

Оте національне самопізнання, та українська нація взагалі є безперечним і безсумнісним твором християнства. З окремих, ворогуючих зі собою і тому легких для сусідів як добуха східно-європейських племен християнство створило один національний організм і розуміння одної спільної батьківщини. Центром, який сформував українську націю, була церковна організація. Навіть за часів найбільшого державного розпаду київський митрополит сявкою особою являв усі українські землі. Київ-

ський церковний центр був такий могутній, що вплив його духовного впливу довгі століття не міг визволитися ні білоруський ні московський нарід, а український церковно-культурний запис поклав свою печать навіть на румунів та на далекій Балкан.

Заведення християнства на Русі-Україні Володимиром Великим причинилося не тільки до консолідації української нації як одної органічної цілості, але саме християнство всемо також наш нарід та нашу державу в тогочасну спільноту європейських народів. Династія Рюриковичів буда поєднана майже з усіма тогочасними європейськими династіями (візантійською, німецькою, польською, шведською, французькою та угорською); наша Держава і наша Церква наближається, не зважаючи на "згіршення" візантійської грецької Церкви, до Риму, до католицької Апостольської Столиці і стає помістом, через який західне християнство проникає на Схід Європи та навіть в Азію.

У традиціях а часів хрещення нашої Батьківщини українська нація черпала і черпає силу перебути найтяжчі історичні переживання. Володимирський тризуб з хрестом став тим знам'ям нації, що недавно ще вело наш нарід на про до власне місце під сонцем у третій Українській Державі.

„ДЕШЕВИЙ МАГАЗИН ПАПЕРУ“
Там найдешевше купити:
кисні папери, — шкільні бюрова при-
ладдя — вічні пера —
найдешевший набір
ЛВІВ, Трибунальська 1.
(Дім Шпєра) Тел. 219-85.

Норвегії він передбачує велике поле для майбутньої діяльності Ліги — гуманітарне, економічне, фінансове і т. ін. Цікава його уада, що держави, які беруть участь в працях фінансової і економічної організації Ліги, мають у своїх руках 86% закордонної торгової снгу.

З огляду на те, що нова метода праці в Женеві обмежується висловом політичних поглядів і зазначенням становища тої чи іншої держави, але не вимагає ніяких резолюцій для яких потрібна одностайність, не мав Лєтїнов та його політичні приятелі в Женеві ніякої нагоди перешкодити нормальному дові працю Асамблеї. Не бажаючи маніфестувати особливо того, що він відокремляв у Женеві, коли керівники великих держав рішення дуже поважні справи, не показувався Лєтїнов майже цілий тиждень в Палаті Ліги. Виявляючись він зробив для представників європейських державників дель Ваго, який виголов гострішу демагогічну промову проти "фашистських", а поруч з тим і проти західних великодержав, які їм "потуряють", але що ніякі реальні домагання він не ставив, отже істроєм зборів вилзатися не потребував. Нікого зражання ця промова не зробила і презбував її кількома іронічними увагами.

Не більше успіху мав і представник Китаю, справу якого не вважається пильною, хобі тому, що війна на Далекій Сході триває вже понад півтора року. Жест доброї волі зроблений несподівано президентом де Вазером якого конкретного значіння для китайського уряду звичайно не матиме, бо на звільня Ліг Японія ніякої уваги не звертає, а крім японського уряду ніхто не вважає потрібним підтримувати поважно Китай, становяще жисте шораз гірше.

Залежність Ліги від тих рішень, які готують великі держави для Європи, поставила світську делегацію тут у тим тяжче становище, що єдиним справді авторитетним чинником в Женеві є Великобританія, проти якої Кремль його преса виступали до останніх днів особливо гостро, спеціально у справі судетського конфлікту, сподіваючись допровадити до війни в Європі. Рішуча тактика Берліна і Риму проти Москви, зокрема уступки промови Муссоліні в Трієсті спрямовані проти неї, не викликали ніякого протесту в Женеві, навпаки, сподіювали багатьох жєневських приятелів Москви відмежуватися від Літїнова і його традиції, які не схиляють у кулоарах Ліги тогочасним португальським Еспанії і мусоліні в справі в Європі могаб бути лише нова війна. Але війни в Женеві бояться не менше, ніж і в цілій Європі.

М. Демко.

**Нововідкритий магазин
мужеської конфекції
Зигмунта Мазуркевича**
у Львові, вул. Гетманська 12 (пр. Малишевського)

порукає найновіші моделі як:

убрання, пупки, студєнські однострої і плащі, рагляни, нагортки, пальта, футра у великій виборі готові і до мнї з першорядних бельєвських матеріалів, по дуже приступних цінах. Ув а г а і власному інтересі просимо оглянути виставу.

Женева приглядається подіям і змінє методи.

(Від власного кореспондента.)

Женева, 20. вересня 1938.

В колах Ліги Націй стверджують сумно, що вона перестала бути центром поважних політичних рішень. З цього тут зроблено вже очевидно належні висновки. Ліга прислухується до великих подій у справі судетського конфлікту, а можливо і в багатьох інших, про які повідомляють недискретно органи світової преси. Формально в регуляції Ліги не зроблено ніяких змін, але фактично вона працює вже цілком іншими методами. Ніяких обов'язкових рішень не виносять, приймають до відома декларації і жадання поодиноких держав обговорюючи їх на загальних зборах та по комісіях. У зв'язку з пересуванням центру політичних сил в Європі відбулася й відповідна зміна у відносинах між делегаціями держав у Женеві. Частини скандинавської групи держав виступають і тут спільним фронтом, який фактично підтримує Польща; представництво барселонського уряду, як і представництво китайського уряду в Гангау перебувають ще під проводом Літїнова, чехи шукають уже собі автентичного іншого порятунку; акції французького уряду в Женеві взагалі поки що непомітні. Господарем сучасної Асамблеї, поскільки при сучасних обставинах про такого можна говорити, — є властиво представник Великобританії, лорд де ла Вор, який у дуже зручний спосіб задовольняє скандинавську групу, не пристигаючи цілком до її розуміння 14 параграфу про обов'язкову участь у санкціях.

Варта уваги велика промова головного делегата Норвегії Гавданна Кота, не лише тому, що він висловив властиво погляд цілої скандинавської групи, а й тому, що він зазначив поважні ділянки майбутньої праці Ліги в царині моральної, суспільної і гуманітарної. Але, щоб бути чинною на цим полі, повинна Ліга прийняти в ближній час відповідні від-

великих політичних амбіцій. Обґрунтовуючи тезу скандинавських держав він вказав на політичні поразки Ліги за останні роки, брак універсальності і неможливість осилити фактичну рівність між малими та великими державами, що фактично рішення всі поважні політичні справи; він слушно зазначив, що при таких обставинах примусові засоби передбачені у 16. параграфу провадять не до колективної безпеки, але до колективної небезпеки. Норвегія не вважає можливим брати участь у воєнних чи економічних санкціях. Але промовець і не вважає §. 16. наріжним каменем Ліги. Найбільше, на що можуть згодитися держави, що зійшлися в липні на конференцію в Копенгагені, це помирне обговорення кожного конфлікту на основі 19. параграфу.

Він закінчує свою промову дуже слушною пригадою Асамблеї: творити нову чинну організацію для підтримки політичних утікачів.

Промова лорда де ла Вор лишилась очевидно центральною точкою цілої сучасної Асамблеї. В ній відбиваються вже яскраво ті зв'язки, які зайшли у відносинах між обома групами великих держав. Значіння її тим більше, що французький уряд не вважав поки що за потрібне зазначити своє становище в Женеві і тимчасовим приєднався в деякій мірі до англійського становища. У своїй промові звертався представник Великобританії не лише до самих членів Ліги, але і до тих держав, що займали досі несприятельне супроти неї становище; можливо в надії, що майбутня безсторонність Ліги сприятиме її злив на шлях універсальності. Коли він не пристав цілком до погляду зявляючої нейтральності державами, то у всякому разі пішов дуже далеко назустріч політичній концепції скандинавських держав, визнаючи, що пар. 16. надавали буди надто велике значіння та що його застосування в нікому разі не може бути автоматичним. Як і представник

О. ЛЕВИЦЬКА : С-КА, Львів, Корсаков 11.

тає проти Церкви. Вирвати з душі народу християнство, ту найстаршу форму його духовності, значить — перетяти нитку тисячлітньої традиції, що ллється теперішні покоління зі славним минулим предків, це простий шлях, щоб збити саму націю, причому, чому найбільш разлючав боротьбу з християнством.

Історія української нації як держави припадає докладно на той час, коли на Русь-Україні починає поширюватися християнство. Першим київський князь, від якого починаються історичні дії Русь-України, Аскольда, був християнином. Княгиня Ольга, яку Церква почитає як святу, поширює нашу державу на захід, а князь Володимир Великий, що в 988 р. зробив християнство панівною Церквою Русь-України, цим актом поклав фундамент не тільки під державність української нації, але й відкрив перед нацією широкі шляхи культурного розвитку, уніфіковані на ґрунті християнства у язички в Грецію, на той час найстаршим і наймогутнішим джерелом культури та цивілізації світу. Цей зв'язок причинився відрізу до стихійного розвою у нас духовної та матеріальної культури народу, переродив наріз стачно, зробив київський центр на довгий час духовним осередком для всього Сходу Європи і допоміг створити традицію, яка в довгих роках диколіття стала резервуаром української культури та національного самопознання.

Оте національне самопознання, та українська нація взагалі є безперечним і безсумнівним твором християнства. З окремих, ворогуючих зі собою і тому легких для сусідів як до бича східно-європейських племен християнство створило одні національні організми і розуміння одної спільної батьківщини. Центром, який сформував українську націю, була церковна організація. Навіть за часів найбільшого державного розпаду київський митрополит спелею особою являв усі українські землі. Київ-

ський церковний центр був такий могутній, що апід його духовного впливу довгі століття не міг визволитися ні білоруський ні московський наріз, а український церковно-культурний за- сьг поклав свою печат на румунів та на далекий Балкан.

Заведення християнства на Русь-Україні Володимиром Великим причинило не тільки до консолідації української нації як одної органічної цілості, але саме християнство ввело також наш наріз та нашу державу в тогочасну спільноту європейських народів. Династія Рюриковичів була повсюденна майже з усіми тогочасними європейськими династіями (візантійською, німецькою, польською, шведською, французькою та угорською); наша Держава і наша Церква набагається, не вважаючи на „згіршення“ візантійської грецької Церкви, до Риму, до католицької Апостольської Столиці і стає помістом, через який західне християнство проникає на Схід Європи та навіть в Азію.

У традиції а часів хрещення нашої Батьківщини українська нація черпала і черпає силу пережити найтяжбі історичні переживання. Володимирівський тризуб з хрестом став тим знам'ям нації, що недавно ще вело наш наріз на прох до власне місце під сонцем у третій Українській Державі.

Святування ювілею хрещення Русь-України відбувається у часі бурхливих міжнародних подій, які заторкують також українські землі та життєві інтереси українського народу. На терезі світової політики важиться доля Закарпаття — південно-західного кляптика спадщини Володимира Великого. Хочемо вірити й мусимо вірити, що український наріз, перебуваючи за тисячу років недику з таких переломових хвилин, ні на хвилину не серед усіх обставин не перестане змагатися за рівне право між народами, не дасть себе збити зі шляху київсько-го Володимира.

**Нововідкритий магазин
мужеської конфекції
Зигмунта Мазуркевича**
у Львові, вул. Гетманська 12 (біля Кінотеатру)

порукає найновіші моделі:

убрання, пупки, студанські однострої і плащі, рагляни, нагортин, пальта, Футура у великим виборі готові і до мри з першорядних бльських матеріалів, по дуже приступних цінах. Увага! у власному інтересі пресно оглянути виставу.

Женева приглядається подіям і змінє методи.

(Від власного кореспондента.)

Женева, 20. вересня 1938.

В колах Ліги Націй стверджують сумно, що вона перестала бути центром поважних політичних рішень. З цього тут зроблено вже очевидно належні висновки. Ліга прислухується до великих подій у справі судетського конфлікту, а можливо і в багатьох інших, про які повідомляють недискретно органи світової преси. Формально в регуляміні Ліги не зроблено ніяких змін, але фактично вона працює вже цілком іншими методами. Ніяких обов'язкових рішень не виносять, приймають до відома декларації і жадання поодиноких держав обговорюючи їх на загальних зборах та по комісіях. У зв'язку з пересуванням центру політичних сил в Європі відбулася й відповідна зміна у відносинах між делегаціями держав у Женеві. Члени скандинавської групи держав виступають і тут спільним фронтом, який фактично підтримує Польща; представництво барселонського уряду, як і представництво каталонського уряду в Ганка перебувають ще під проводом Літвінова, члени шукають уже собі звичайно іншого порятунку; акції французького уряду в Женеві взагалі покищо непомітно. Господарем сучасної Асамблеї, посідаючи при сучасних обставинах про таке можна говорити, — є власний представник Великобританії, лорд де ля Вор, який у дуже арґументний спосіб задовольняє скандинавську групу, не пристаючи цілком до її розуміння 16 параграфу про обов'язкову участь у санкціях.

Варта уваги велика промова головного делегата Норвегії Гальдана Кота, не лише тому, що він висловив властиво погляд цілої скандинавської групи, а й тому, що він знаменує повний кінець майбутньої праці Ліги в шарні моральній, суспільній й гуманітарній. Але, щоб бути чинною на цім полі, повинна Ліга прийняти в ближній часі, відомитися від

целих політичних амбіцій. Обґрунтовуючи тезу скандинавських держав він вказав на політичні поразки Ліги за останні роки, брак універсальності і неможливість осягти фактичну рівність між малими та великими державами, що фактично рішення всі поважні політичні справи; він слушно зазначив, що при таких обставинах примусові засоби передбачені у 16. парагр. провадять не до колективної безпеки, але до колективної небезпеки. Норвегія не вважає можливим брати участь у воєнних чи економічних санкціях. Але промовець і не вважає §. 16. паріжним каменем Ліги. Найбільше, на що можуть згодитися держави, що зійшлася в ліній на конференцію в Копенгагені, це помірне обговорення кожного конфлікту на основі 19. параграфу.

Він закінчує свою промову дуже слушною перадою Асамблеї: творити нову чинну організацію для підтримки політичних утікачів.

Промова лорда де ля Вор лишиться очевидно центральною точкою цілої сучасної Асамблеї. В ній відбиваються вже ясраво ті зміни, які зайшли у відносинах між обома групами великих держав. Значіння П тимбілше, що французький уряд не вважає покищо за потрібне зазначити своє становище в Женеві і тимсамим предивався в деякій мірі до англійського становища. У своїй промові звертався представник Великобританії не лише до самих членів Ліги, але і до тих держав, що займали досі неприхильне супроти неї становище; можливо в надії, що майбутня безсторонність Ліги спрямує її знов на шлях універсальності. Коли він не пристав цілком до позитивної нейтральності державами, то у всьому разі нішов дуже далеко завустріч політичній ритиці скандинавських держав, визнаючи, що пар. 16. надавали були надто велике значіння та що його застосування в ніякому разі не може бути автоматичним. Як і представник

„ДЕШЕВИЙ МАГАЗИН ПАПЕРУ“
Там найдешевше купити:
иски папери, — шкільне бюрове приладдя — вічні пера
на найбільший вибір
ЛВІВ, Трибунальська 1.
(Дім Шипера) Тел. 219-85.

Норвегії він передбачує велике поле для майбутньої діяльності Ліги — гуманітарне, економічне, фінансове і т. ін. Цікава його увага, що держави, які беруть участь в праці фінансової і економічної організації Ліги, мають у своїх руках 86% закордонної торгової справи.

З огляду на те, що нова метода політичних рішень обмежується висловом політичних поглядів і зазначенням становища тої чи іншої держави, але не вимагає ніяких резолюцій для яких потрібна одностайність, не маючи жодних з того політичних припадків в Женеві нагоди перешкодити нормальній дові праць Асамблеї. Не бажуючи мініфікувати особово того, що він відокремлює Женеві, коли керівничі великих держав ризикують дуже поважні справи, не показується Літвінов майже цілий тиждень в Палаті Дія. Виявляю він зробив для представників європейських більшовиків дель Вайо, який висловив гострішу демагогічну промову проти „фашистських“, а поруч з тим і проти західних „ліберальних“ держав, які „потурнюють“, але що ніяк реальних домагань він не ставив, отаг імістроєм зборів вилізати не потребував. Навіть вражіння ця промова не зробила і прозбула її кількома іронічними увагами.

Не більше успіху мав і представник Японії, якого не вважається пильного, щоб тому, що війна на Далекім Сході триває понад півтора року. Жест доброї волі японський несподівано президентом де Валером якого коментарного значіння для китайського уряду звичайно не матиме, бо на заклад Ліг Японія ніякої уваги не звертає, а крім японського уряду ніхто не вважає потрібним підтримувати поважно Китай, становище якого стає щораз гірше.

Залежність Ліги від тих рішень, які приймають великі держави для Європи, поставила вільську делегацію тут у тим таке становище, що єдиним справді авторитетним чинником Женеві є Великобританія, проти якої Крессего преса виступала до останніх днів особливо гостро, спеціально у справі судетського конфлікту, сподіваючись допровадити до війни в Європі. Рішуча тактика Берліна і Риму проти Москви, зокрема уступки промови Літвінова в Триєсті спрямовані проти неї, не викликали ніякого протесту в Женеві, калаша, сподіваючись від Літвінова і його традицій, які не скривають у кулоарах Ліги того ж єдиним порятунком Еспанії і москвинів справі в Європі могозб бути лише нова війна. Але війни в Женеві бояться не менше, як і в цілій Європі.

О. ЛЕВНИЦЬКА, СКА, Львів, Корсунська

Ентузіазм і кон'юнктура.

ЧЕСЬКО-НІМЕЦЬКИЙ КОНФЛІКТ І ПОЛЬЩА.

Варшава, 22. вересня.

Коли пишемо ці слова, на площах і вулицях Варшави шалють у різномірних виявах гучної демонстрації тисячі, десятки, а може й сотні тисяч польського народу. Хто був у Варшаві в різальні дні польсько-литовського напруження на весні цього року, міг би не без ризику сказати: історія повторюється. Може не ця історія, як деякі сучасні методи вирішення актуальних подій великої політичної ваги. Суть тієї методи дуже проста: створити ентузіазм згори, згідно з передуманим у деталях планом для акцептації акції уряду, а ще більше на показ, на вжиток закордонної пропаганди.

Цього роду ентузіазм майже завжди виникає, коли має за собою сприятливу кон'юнктуру. А власне політична міжнародна кон'юнктура всімкнулася знову до Польщі. Несе її — так мовити — сама приспішена механіка подій. Механіка нагального розвитку розпадення на біле залізо чесько-німецького конфлікту проходить несподіваними, неочікуваними, найчастіше аж до останньої хвилини непередбаченими, просто заскокливими кроками.

Ще тиждень тому Чемберлен у розмові з німецьким канцлером мав одну тему: Судети. Оскільки в Берхтесгадені з'явилися нові літаки з німцями гостями: поляками та мадярами. Сталося щось неочікуване: Гітлер авансував на речках польсько-мадярських інтересів, висунувши майже з власного почину справу територіальних рекомпенсат для Варшави й Будапешту. Такий оборот справи завісив над золотим Прагою меч Дамокла, а над Вислою та в краю св. Стефана запалив новий ентузіазм і над.

Найновіші телеграми з Годесбергу поставили світ і навіть розпалені надії й новими змінами союзників Німеччини перед новим німецьким фактом: Гітлер не забув про українців та словаків, ставляючи вагу української проблеми на міжнародній арені. Вже сьогодні ніхто не сумнівається, що в історії повоєнної Європи почалася нова сторінка.

Акредитовані у Варшаві чужинні дипломати та найкраще зорієнтовані представники міжнародної преси, що більше самі німецькі кореспонденти не сподівалися того, що Польща під безастережну руку в руку з Німеччиною. Дотеперішня політика міністра Бека сучасна Прага казала сподіватися, що Польща також слідкуватиме хід чесько-німецького конфлікту. Для кожного було ясне, що Польща не замедляє використати доброї нагоди для інтересів у справі Шлеська за Ользою, але майже було назваж таких, які вважали, що польсько-німецька співпраця прибере аж такі форми. Колишній поляк, тішучися з нагоди, уявляв собі, що Польща щонайбільше використає ситуацію, щоб загарантувати польській меншині в С. Р. максимальні громадянські права; але ніхто не сподівався збройного маршу за Ользою та збільшення польської державної території. Польська права та демократично-ліва думка опрацювала останніми днями багато для чесько-німецької пропаганди, краківський „І. І. І.“ відступив навіть більшість своїх акцій на польський захисний політикам і навіть урядові преси не посувалася надто далеко.

Заскочила всіх. Вже в кінці минулого тижня по варшавських редакціях запалили ліхтарики: Вулиця Вежбона дала зрозуміти, що чесько-німецька ситуація показує тенденції. За білими плакатами показувалися скандальні комунікати ПАТ-а без коментарів. Оскільки закордонний Липський поїхав до Берхтесгадена, хотіло відбутися велике протическе виступання, сьогодні-ж ціла столиця була в руху. Завтра, сьогодні-ж ціла столиця була в руху. Завтра, сьогодні-ж ціла столиця була в руху. Завтра, сьогодні-ж ціла столиця була в руху.

Не треба вже казати, що при цій нагоді ніхто не забув сказати свою думку: ендеки, націоналісти, чехи, ОНР остенційно-патристично-своєю готовістю співпрацювати з ОЗН зі своїми засобами, з масою газет, промов-

ців та реформаторів. Таким робом сьогодні, дійсно найбільші, які Варшава дотепер бачила, демонстрації, виконали подвійну роль: залучували чехів та агітували за виборами, про які у воєнному ентузіазмі всі (що характеризує польську психіку) забули. Найбільше, розуміється, виживається молодь. З пишної вистави „І. К. Ц.“ не лишилося навіть сліду. Про деякі жидівські крамничі — жалі згадувати. До чеського посольства годі доступити; а усіх сторін оточили його кінні поліційні стежі. Кажуть зрештою, що посол Славик спакував уже валізи і хто зна, чи не відіде ще сьогодні. Також французька амбасада — під охороною сконсигнованих поліційних частин. На вулиці Осесолінських стоїть черга молодих людей. Це вербункове бюро Союзу шлеських повстанців проголошало мобілізацію охочих іти битися за Ользу...

Престіж міністра Бека зріс. Навіть збунтований останньо його звелічник, колишня підпора німецько-польського союзу, ред Цат-Мац-

АДВОКАТ

М-р Ярослав Падох

переніс канцелярію зі Стри до ЛЬВОВА, пл. 2024 пл. Бернадинська 2/II, тел. 212-41. 1-3

кесич, захопився новою ситуацією. „Здається — пише він — що міністр Бек здобуде спільний кордон з мадярами і в цей спосіб добре прислужиться державі“.

Одного Варшава не сподівалася: того, що Гітлер не забуде про закарпатських українців. Ще сьогодні вранці ніхто інший, тільки п. Адольф Бохенський, що виїхав як обсерватор до Женев, у виденському „Слові“ радив Гітлерові й Бекові спільну польсько-мадярську границю (була про це мова у вчорашній передовій „Діла“ — Ред.).

Пан Бохенський дозволив собі на надто великий цинізм. Однак Закарпаття вже настільки свідоме, що не дозволить собою торгувати.

Вісь Рим—Берлін мусить доказати, що в боротьбі з комунізмом не можна елімінувати українського чинника. Ясно, що доля Закарпаття залежить передовсім від постави самих українців. КТВ.

„НАДІЯ“ ніколи не заводить!

Зол. 50.000 Зол. 50.000

на ч. 60473

на ч. 65695

Зол. 50.000

на ч. 67422

Зол. 25.000

на ч. 110998

Зол. 25.000

на ч. 150524

Зол. 20.000

155280

Зол. 15.000

на ч. 72164

Зол. 15.000

на ч. 104679

Зол. 15.000

на ч. 105831

Зол. 10.000 на ч. 5008

Зол. 10.000 на ч. 20190

Зол. 10.000 на ч. 20918

Зол. 10.000 на ч. 21482

Зол. 10.000 на ч. 26070

Зол. 10.000 на ч. 60494

Зол. 10.000 на ч. 155389

Зол. 10.000 на ч. 88095

Зол. 10.000 на ч. 111104

Зол. 10.000 на ч. 113597

та багато виграє нижче

10.000 зол. виплатила своїм клієнтам в 42 лотерії незмінно щаслива колектура

„НАДІЯ“

Львів, Лєґіонів 11.

Купуйте щасливі лотерії 1 класні

3 перспективи останніх 20 років.

Живемо в часах, коли підручники географії треба викидати за вікна, бо не тільки найкращий географ, але й досвідчений політик не можуть впевнено окреслити кордонів держав. Живемо за часів, коли навіть газетні статті не встигають наздогнати політичні події.

Живемо — треба це визнати — ще за часів війни, великої, так званої світової війни, що почалася в серпні 1914 р. і що далеко ще не закінчилася в вересні 1938 р.

Людська це річ помінятися і жорстоко помилитися найдосвідченіші, адалася, наймудріші державні мужі цілого світу, коли майже 20 років тому (з річницею кількадесяти днів, — життя любить часом витворити такі дотепи!) у дзеркальній салі Версальських палад найурочистіше і найвпевніше оголошені урбі ет орбі, що війна вже цілком закінчена, що запанував мир чи не в цілому світі, може і навіки...

Вони гадали, що війну вже закінчили, бо добрі французи, англійці, італійці, американці, японці, серби, румуни та інші народи в загальній кількості аж 25, ніби остаточно перемогли (та чи і могло бути інакше?) анших німців, мадярів, болгар та турків, отже поміж народами першої класи — переможцями і народами другої класи, переможеними, поставленими на коліна, мусить запанувати вічний мир, а переможці мусять назавжди ставитись до своїх „переможців“ з пошаною, майже любовно.

Від цих перемог, від цього усвідомлення своєї переваги у представників народів вищої, першої класи повстало чи не запаморочення від успіхів, бо вони втратили хист відчувати пропорції місця й часу.

Ім здавалося, що повторюються часи священого конгресу у Відні 1815 р. чи розбору Польщі, часи, коли, сидючи у стола за географічною мапою, можна ділити місцевості, розпоряджатися долею народів, розбиваючи їх на частини, підпорядковуючи ці частини цілком чужим державам.

І це саме тоді, коли один з цих державних мужів проголосив також на цілий світ гасло самовизначення народів, гасло, що впало на найвлучніший ґрунт, підготовлений націоналістичними рухами другої половини XIX і початку XX віку.

Державні мужі, які спокійно засідали в Парижі, мабуть забули, що може і траплялись в історії випадки, коли народи переможені, примусово втягнені до складу чужих держав, втрачали свою національність, асимілювались з народом господарем, але це було дуже давно і тільки з народами, які не мали національного усвідомлення. А тепер цього не може бути, бо нема такої сили, не внаслідок її припинили досі, щоб примусити, сваяж, німця змінити свою німецьку душу на чеську, почати жити й думати чеськими категоріями, любити Чехію більше

Ентузіазм і кон'юнктура.

ЧЕСЬКО-НІМЕЦЬКИЙ КОНФЛІКТ І ПОЛЬЩА.

Варшава, 22. вересня.

Коли пишемо ці слова, на площах і вулицях Варшави шаліють у різнобарвних в'язках тисячі демонстрацій тисячі, десятки, а може й сотні тисяч польського народу. Хто був у Варшаві в рішальних днях польсько-литовського напруження на весну цього року, міг би не без ризику сказати: історія повторюється...

Цього роду ентузіазм майже завжди вилучається, коли має за собою сприятливу кон'юнктуру. А власне політична міжнародна кон'юнктура всімхнула знову до Польщі. Несе її — так мовити — сама приспінена механіка подій. Механіка нагального розвитку розпаленого на біле залізо чесько-німецького конфлікту проходить несподіваними, неочікуваними, найчастіше аж до останньої хвилини непередбаченими, просто заскокливими кроками.

Ще тиждень тому Чемберлен у розмові з німецьким канцлером мав одну тему: Судети. Опісля в Берхтесгадені заявили нові літаки з великим гостям: поляками та мадярами. Сталося щось неочікуване: Гітлер авасував на речення польсько-мадярських інтересів, висуваючи майже з власного почину справу територіальних рекомпенсат для Варшави й Будапешту. Такий оборот справи завісив над золотою Прагою меч Дамокля, а над Вислою та в краю св. Стефана запалив новий ентузіазм і надії.

Найновіші телеграми з Годесбергу поставили світ і навіть розпалених надіями й новими лозунгами союзників Німеччини перед новим незвичним фактом: Гітлер не забув про українців та словаків, ставляючи вагу української проблеми на міжнародній арені. Вже сьогодні ніхто не сумнівається, що в історії довоєнної Європи почалася нова сторінка.

Акредитовані у Варшаві чужинні дипломати та найкраще зорієнтовані представники міжнародної преси, що більше самі німецькі кореспонденти не сподівалися того, що Польща під беззастережною рукою в руку з Німеччиною. Дотеперішня політика міністра Бека супроти Праги казала сподіватися, що Польща уникне складуватиме хід чесько-німецького конфлікту. Для кожного було ясне, що Польща не захоче використати доброї нагоди для інтравасії в справі Шлеська за Ользою, але майже було нагад таких, які вважали, що польсько-німецька співпраця прибере аж такі форми. Кожний поляк, тішучися з нагоди, уявляв собі, що Польща зможеться використати ситуацію, щоб загарантувати польській меншині в Ч. С. Р. максимальні громадянські права; але ніхто не сподівався збройного маршу за Ользу та побільшення польської державної території. Польська преса та демократично-ліва преса поприцювала останніми днями багато лік чехофільської пропаганди, краківський „Л. Ц.“ виступив навіть більшість своїх акцій проти завуальованих політикам і навіть урядовцям не посувалася надто далеко.

Дійсність заскочила всіх. Вже в кінці минулого тижня до варшавських редакцій западали листочки: Вулиця Вежбова дала промову, що чехофільства деяких редакцій не бачить толерувати. За білими паннами показали на самозванці комуністи ПАТ-а без коментарів. Оскільки посол Липський поїхав до Берхтесгадену, потім відбулося велике протичеське мітинг в Катоніях, сьогодні-ж ціла столиця тремить від голосів скликаних сотисичних чехів. Веди нас на Прагу! Геть з пелічканим! До Берхтесгадену! Чехів, на чехів!...

Не треба кіба казати, що при цій нагоді чехи вимагають спекти свою печеню: ендеки мають жидівські шмиди, ОНР остентативно показує свою готовність співпрацювати з чехами, а над усім панує ОЗН зі своїми заявленнями, з масою гасел, промов...

ція та реформаторів. Таким робом сьогодні, дійсно найбільші, які Варшава дотепер бачила, демонстрації, виконали подвійну роль: залякували чехів та агітували за виборами, про які у воєнному ентузіазмі всі (що характеризує польську психіку) призабули. Найбільше, розуміється, виживається молодь. З пишної вистави „Л. К. Ц.“ не лишилося навіть сліду. Про деякі жидівські крамниці — жалі згадувати. До чеського посольства годі доступити; в усіх сторін, оточили його кінні поліційні стежі. Кажуть арештою, що посол Славик спав у вже вайзі і хто зна, чи не відіде ще сьогодні. Також французька амбасада — під охороною сконсигнованих поліційних частин. На вулиці Оссолинських стоїть черга молодих людей. Це вербує бюро Союзу шлеських повстанців проголосило мобілізацію охочих іти битися за Ользу...

Престіж міністра Бека зріс. Навіть збунтований останньо його авелічний, колишня підпора німецько-польського союзу, ред Цат-Мад-

кевич, захопився новою ситуацією. „Здається — пише він — що міністр Бек здобуде спільний кордон з мадярами і в цей спосіб добре прислужиться державі“.

Одного Варшави не сподівалася: того, що Гітлер не забуде про закарпатських українців. Ще сьогодні вранці ніхто інший, тільки п. Адольф Бохенський, що виїхав як обсерватор до Женев, у виденському „Слові“ радив Гітлеру: „Якщо спільну польсько-мадярську границю (була про це мова у вчорашній передовій „Діла“ — Ред.).

Пан Бохенський дозволив собі на надто великий цинізм. Однак Закарпаття вже настільки свідоме, що не дозволить собою торгувати.

Вісь Рим—Берлін мусить доказати, що в боротьбі з комунізмом не можна елімінувати українського чинника. Ясно, що доля Закарпаття залежить передовсім від постави самих українців. КТВ.

„НАДІЯ“ ніколи не заводить!

Зол. 50.000 **Зол. 50.000**

на ч. 60473 на ч. 65695

зол. 50.000

на ч. 67422

Зол. 25.000 **Зол. 25.000** **Зол. 20.000**

на ч. 110998 на ч. 150524 155280

Зол. 15.000 на ч. 72164 **Зол. 15.000** на ч. 104679 **Зол. 15.000** на ч. 104830

Зол. 10.000 на ч. 5008 Зол. 10.000 на ч. 21482 Зол. 10.000 на ч. 88095
 Зол. 10.000 на ч. 20190 Зол. 10.000 на ч. 26070 Зол. 10.000 на ч. 111104
 Зол. 10.000 на ч. 20918 Зол. 10.000 на ч. 60494 Зол. 10.000 на ч. 113597
 Зол. 10.000 на ч. 155389

та багато виграє нижче 10.000 зол. виплатила своїм клієнтам в 42 лотерії незмінно щаслива колектура

„НАДІЯ“

Льв в, Леґіонів 11.
Купуйте щасливі лосьи 1 кляси!

3 перспективи останніх 20 років.

Живемо в часах, коли підручники географії треба повикидати за вікна, бо не тільки найкращий географ, але й досвідчений політик не можуть впевнено окреслити кордонів держав. Живемо за часів, коли навіть газетні статті не встигають наздогнати політичні події.

Живемо — треба це визнати — ще за часів війни, великої, так званої світової війни, що почалася в серпні 1914 р. і що далеко ще не закінчилася в вересні 1938 р.

Людська це річ помилятися і жорстоко помилувалися найдосвідченіші, здавалося, наймудріші державні мужі цілого світу, коли майже 20 років тому (з різницею кількадесяти днів, — життя любить часом витворити такі дотепи!) у дзеркальній салі Версальських палат найурочистіше і найважливіше оголосили урбі ет орбі, що війна вже цілком закінчена, що запанував мир чи не в цілому світі, може і навки...

Вони гадали, що війну вже закінчили, бо добрі французи, англійці, італійці, американці, японці, серби, румуни та інші народи в загальній кількості аж 25. ніби остаточно перемогли (та чи і могло бути інакше?) лихих німців, мадярів, болгар та турків, отже поміж народами першої класи — переможцями і народами другої класи, переможеними, поставленими на коліна, мусить запанувати вічний мир, а переможці мусять назавжди ставитися до своїх переможців з пошаною, майже любов'ю.

Від цих перемог, від цього усвідомлення своєї переваги у представників народів вищої, першої класи повстало чи не запаморочення від успіхів, бо вони втратили хист відчувати пропорції місця й часу.

Ім здавалося, що повторюються часи священого конгресу у Відні 1815 р. чи розбору Польщі, часи, коли, сидючи у стола за географічною мапою, можна ділити місцевості, розпоряджатися долею народів, розбиваючи їх на частини, підпорядковуючи ці частини цілком чужим державам.

І це саме тоді, коли один з цих державних мужів проголосив також на цілий світ гасло самовизначення народів, гасло, що впадо на найважливіший ґрунт, підготовлений націоналістичними рухами другої половини XIX і початку XX віку.

Державні мужі, які спокійно засідали в Парижі, мабуть забули, що може і траплялися в історії випадки, коли народи переможені, примусово втягнені до складу чужих держав, втрачали свою національність, асимілювалися з народом господарем, але це було дуже давно і тільки з народами, які не мали національного усвідомлення. А тепер цього не може бути, бо нема такої сили, не винайдено її прийняти дові, щоб примусити, скажім, німця змінити свою німецьку душу на чеську, почати жити й думати чеськими категоріями, любити Чехію більше...

СТОЛІРСЬКА РОБІТНЯ

Івана Чмира

Львів, поточного за А
виноує роботи будівельні і меблеві деше-
во і солідно. 1-3як Німеччину або спрямовувати багнет на за-
хист Чехії проти своїх братів.І замість того, щоб дотримуватися гасла са-
мовизначення народів державні мужі народів
першої класи, уланів себе за розпорядників
доли всіх народів Європи, не тільки не вживали
заходів проти націоналістичного поневолення де-
яких народів, але ділялися на їхніх очах, але
погоджувалися на це, самі не робили з іншими
народами, чи з їхніми частинками.Чи мін на таких умовах плекувати мир у Єв-
ропі?Укринені народи зазнавали приниження по-
приниженням, моральні аспекти, національні об-
рази, не кажучи вже про фізичне їх винищення.
Але вже такі тепер часи, що приниження на-
ціонального усвідомлення тільки збільшує його,
тільки загартує його, нагартує цілий нарід.
Бо гасло самовизначення народів, яке 20 років
тому проголосив безумовно ідеалістичний дер-
жавний муж, актуальне і тепер, як це компе-
тентні посадовці чи не найталановитіший реаліст
наших часів, великий практик, хоч і пів-
денного походження!Живемо за часів перекроювання географіч-
них мап і розуміємо з найздоровішим егоїзмом
у світі, з націоналістичним егоїзмом вглядява-
ємося в географічну мапу північних берегів Чор-
ного моря, а мапу, яку переохрещує чорна то-
мста митка Дніпра.І мимовільно постає фатальне питання: не-
вже український нарід справді одустився на
дно, неже історичні події пройшли там де-
сподом його головою, а він і надалі задишиться
розбитим потопленим судном?Чи вигоріло, зникло його національне усвідом-
лення, чи напачки під ударами долі воно
гартується, набираючи форми, може незрозумі-
лі, непомітні для нас, але форми, які дають
певну надію на краще майбутнє, форми, які ви-
зволить його з національного утримання?Чи є в нашому розпорядженні дані для того
або іншої відповіді на поставлені запити?Е!
Не будемо оперувати напівмітичними відомо-
стями про повстання військових частин на
східній Україні, про великі націоналістичні
змови...Не будемо, бо не знаємо, чи вони були справ-
ді, чи ні. Бо в який спосіб такі відомості могли
дійти до нас? Краще недовірити тамопне стано-
вище, ніж переоцінити його.Відома, що європейська періодична преса
виноує сенсацій, знає, що політ народжує
пропокування. Читавмо, що сьогодні професор
Оттона Шмідта розстріляли, а завтра його намі-
чають на заступника Літвінова, що сьогодні Біл-
херова затронує кара на горло за нещадні коло
озера Хасана, а завтра йому доручають переор-
ганізувати військову на совітській Україні!Для європейської періодичної преси по-
тріба сенсація з подій на Східній Україні, для
українців потрібна правда про події на Схід-
ній Україні, нехай суха, нехай часом гірка,
але правда!Отже попередю декілька фактів з минулого.
Чи треба повторювати про систематичне ви-
нищення всього українського руху за довжес-
ний час окупант російського царату? І як
швидко вибухнуло це вікни приниження укра-
їнське національне усвідомлення!Не пощастило! Збройною силою нових оку-
пантів виперто за кордон салту, відкрили цього
українського національного усвідомлення. А як
жесте яросло, поширилось це національне усвідом-
лення укриненого, замкненого у величчю,
українського народу вже за часів анкрити
Східної Визволення України!Не пощастило! Тисячі і тисячі національно
усвідомлених українців петлюрівців розстріля-
но, заслано, винищено — завізна мідла змінала
з УСРР всіх петлюрівців!А як охопило національне усвідомлення і
міста, і когоспни на Східній Україні за часів
селянського повстання 1931—1933 років, за ча-
сів негодної ще Сиренівщини (хочорч чим-
маму роду в цьому усвідомленні відіграли й не-
аргументи для більшовицької "Української Вісті",
організації й українських комуністів, але готов-
ний наголоше тоді ствердив не українсько-духуі дуже невеликий на комунізм! Та про це може
колись (іншим разом)?!Не пощастило! Сотні тисяч національно у-
свідомлених українців випечено залізом і во-
нем, розстріляно, заслано, винищено нечуваним
голодом! Знищено жовтоблагитну націоналі-
стичну заразу!А чим кермувався на весні 1937 р. зідз, ко-
муністичний (не треба підкреслювати) партії Укра-
їни, коли він виноував від Москви пожавити у-
країнізацію, надати відповідальні посади партій-
ній та адміністративній на Східній Україні
виключно українцям! Чим як не національним
усвідомленням?Не пощастило! І знову скільки розстріляно,
заслано... Навіть старого Петровського забрано,
бо небезпечно було залишати його на Україні,
аджеж і він брав участь у вищегаданому зідзі.Очищено Україну від ворогів народу! Туди
призначено найвипробованіших, найпевніших
російсь або українців спеціально вихованих та
звичених у Москві.Пів року минуло, панувала цілком росій-
ська керма на завоюванні України по нечуван-
их езекуціях та пацифікаціях. Здавалось, вже
там національне усвідомлення може залиши-
тись у тих, що їх залишили ще жити та працю-
вати?!І що — ми бачимо (на підставі тільки самих
совітських повідомлень)?! У зв'язку з 125 ро-
ковинами народження Шевченка всю дослівно У-
країну охопив майже стихійний рух шанування
його пам'ятки!Шевченка безумовно препарують як при-
теля російських демократів, безумовно кладуть
наголош на його твори, та на його шоденник пи-
сані російською мовою, але чи цей рух святку-
вання його пам'ятки на руку Москві? Чи не за-
непаз за останніх років офіційний культ його
пам'ятки, чи не припинено будування пам'ятника
йому у Києві?!А тепер пам'ятник треба таки будувати! І те-
пер співзвучі офіційно заповіт, і тепер треба ви-
давати ще раз його твори! А тепер зачитуються
його творами червоноармійські частини!...Безумовно окупантська влада ажизає захо-
дів захопити цей рух у свої руки... але-ж який
це рух?!... Чиє ім'я на чолі цього руху?!І якщо Шевченко дослівно живів Україну з
царського російського подому, то чи тепер він
не сприйняв національну усвідомлення у
більшовицькому російському подоні! І чи змо-
жуть українці там цілком аміняти свою украї-
нську душу на російську, почати жити й думати
російськими категоріями, любити Росію більшеніж Україну або спрямовувати багнети на захист
Росії проти своїх братів?!Та може те, що окупаційний уряд не пере-
шкоджає шанувати пам'ятки Шевченка, це ніби
нагорода українським громадянам за їхні на-
ціональні віддані відношення до уряду?!Ой шось неподобне воно до цього!
Коли ми звернемо увагу на засідання пле-
нуму Центрального Комітету КП(б)У, що відбу-
лося 13—14 вересня, то побачимо, що ця фа-
тична найвища влада на Східній Україні ду-
же турбується ходом хлібозабави, урожай цього
року дуже добрий, але дуже але злязот кол-
госпни (зібравши все належне собі) належний і
них хліб державі, тобто всіма засобами уник-
ють не робити.А друге питання на засіданні пленуму було
про збирання буряків. Урожай теж добрий, але
колгоспники збирають його дуже але. Як від-
мо, буряки — власність держави і колгоспники
повинні би зібрати його не для себе, як хліб, а
для держави.Таксамо але стоїть справа з мясопоставками
на Східній Україні.Отже примусити цих хохлів! Та річ у тім,
що становище тепер небезпечно на Східній
Україні, знаато тяжке можливими наслідками
Недаремно перетворено київську військ. окру-
гу на "особливу" військову округу, а цю округу
складають області київська, житомирська, ви-
ницька, кам'янецька, одеська, миколаївська
Ліпнопетрівська. Не можнаж звільни вислати
усіх тубільців?.. а чи безпечно драгувати миз-
канці прикордонної "особливої" військової
округи?!Ні, не зникло, не вигоріло там національне
усвідомлення, набираючи нові форми для ви-
рішного часу!За порадою свого дядька Леся Українка за-
реклаа з англійської мови легенду про Роберта
Брюса, короля шотландського:Шість разів не пощастило шотландцям з по-
станням, шість разів розбили їх, — їхній воєн-
д Роберт Брюс цілком зневірився. Збираючи
покинуті батьківщину він задивився, якПавутина павук собі звив...
Так шість разів той павук обривав...
І шість разів він на стелю влізав
Але в своєму такій удержавсяЯ до стіни свою нитку приляв...
То чи не можна перефразувати ці
легенди:Та неже такі нарід
Менше має снаги, ніж павук?..

Гл. 1

Пані, Панове найдуть найкращі Новини сезону
осінні зимові
в нововідкритій відділі фірми
МОДНІ ТЕКСТИЛІЯ — ЯН ВАЛЛЯХ І СИН
Львів, Площа Галицька 14, тел. 200-82.
Матеріали мундуркові. Ціни безконкуренційні

В трикутнику Дубно - Пульк - Рівне.

Репортаж із воєнських міждивізійних маневрів.

3. ФРАГМЕНТИ ЗБЛИЗЬКА.

Про кіл цілої акції інформували нас згіданий
яке старшина начальної команди та комунікати,
писані на машині, що їх він нам привозив зі
штабу. Оглядати зблизька ми могли очевидно
тільки фрагменти, на які натрапили в безупин-
них розіздах автомаш по цілому терені.Нерідко відходили ми доволі далеко від
згаданих авт і вичікували на чистому полі цікавого
бокового епізоду. Довкола розгортався гарний
осінній краєвид Волині. Хвилястий терен дово-
лая із вишого горбка обняти очима безмежний
обрій, що розпалювались ген-ген далеко в синьві
неба. Мярну картину ораки (плататори) до по-
ляк було чинило) чи зломжених сухої комошини
до тихих сіл і хуторів безтежжя час до часу від-
гомін далеких боїв. Десь затріщав скоростріл,
то мову провисіла глуха експлозія. Десь роз-
роскався газовий заслон, прикриши собою якусь
зайську оселю і — що найважливіше — маневру-
вання якоїсь військової частини, що в ціл оселі
примістувалась. Далі до однієї з доріг змайдонів
великий відділ кінноти та шез у ліску. А зокрім
близько промичалося вілчохів іалців, шукаючи
свідів "ворогів". Малозаметні а початках встигина голубому небі виростили швидко в потро-
сталих птахів, що з гуком моторів проноси-
вались не раз доволі близько над нашими голо-
вами.Та це менше емоціонувало репортерів
братів. Вони хотіли чогось довший із близько.
На велику віддачу не все навіть можна бачити.
Галетися, чи це "бланкити", чи їх прогнали —
"червоні", дарила, що в рух йшли залізничні
Отож падала команда "перетягось до авт" і
швидко пресова кватіра мала свій постій на
сесток кілометрів даліше.Атім, бувало, тересливості сполучували
Бездолі, як здавалось, і невеличкі віси, про-
кидані по терені, показувалися манітними си-
мволіками великих частин кінноти та в кожному
майна і колі на відступуючому кожному "блан-
киті" кавалерії, закутану в вишого доріжки
"червоні", скочили нечайно із "фланків" вілці, черво-
ні, прихованих у лісі (що дає нам деякі
картину кавалерійської "шпигу"), то сіли на
ми очима з них вискочили підлога для на-
стигання". На наших очах розпорядилися
паново гуртувались. У козаччій амуни козаків

СТОЛІАРСЬКА РОБІТНИЦЯ

Івана Чмира

Львів, потоцького № 4
ВИНОУЄ РОБОТИ БУДІВЕЛЬНІ І МЕБЛЕВІ ДЕШЕ-
ВО І СОЛІДНО. 1-3

ніж Німеччину або спрямовувати багнет на захист Чехії проти своїх братів.

І замість того, щоб дотримуватися гасла самовизначення народів держави, мужі народів першої класи, укиваючи себе за розпорядників долі всіх народів Європи, не тільки не вживали заходів проти нацистського поневолення деяких народів, але діяючи на їхніх очах, але погоджувалися на це, самі не робили з іншими народами, чи з іншими частинами.

Чи мів за таких умов панувати мир у Європі?

Українські народи зазнавали приниження по приниженні, моральні ласки, національні образи, не кажучи вже про фізичне їх винищення. Але вже такі тепер часи, що приниження національного усвідомлення тільки збільшує його, тільки загартує його, загартує цілий народ. Бо гасло самовизначення народів, яке 20 років тому проголосив безумовно ідеалістичний державний муж, актуальне і тепер, як це компетентно посвідчили чи не найталановитіший реаліст наших часів, великий практик, хоч і південного походження!

Живемо за часів перекроювання географічних мап і зрозуміло за найзловіщішим егоїзмом у світі, а націоналістичним егоїзмом вгляданості в географічну мапу північних берегів Чорного моря, в мапу, яку перекреслює чорна товста нитка Дніпра.

І мимоволі постає фатальне питання: неже український народ справді опустився на дно, неже історичні події пройшли там десь понад його головою, а він і надалі задихніться похитаним потопленим судном?

Чи вигоріло, зникло його національне усвідомлення, чи апаляко під ударами долі воно гартується, набираючи форми, може незрозумілі, несповиті для нас, але форми, які дають певну вагу на краєві майбутня, форми, які визволять його з національного уярмлення?

Чи є в нашому розпорядженні дані для тої або іншої відповіді на поставлені запити?

Є!

Не будемо оперувати напівмітичними відомостями про повстання військових частин на совітській Україні, про великі націоналістичні змови.

Не будемо, бо не знаю, чи вони були справді, чи ні. Бо в який спосіб такі відомості могли дійти до нас? Краще недоцінити таємне становище, ніж переоцінити його.

Віамо, що європейська періодична преса вимотала сенсацій, знаю, що попит народжує проповідання. Читати, що сьогодні професора Оттона Шмідта розстріляли, а завітра його намічають на заступника Літвінова, що сьогодні Балхерові загрожувє кара на горло за неадачі коло озера Хасана, а завітра йому доручають переорганізувати військо на совітській Україні!

Для європейської періодичної преси потрібні сенсації з подій на Совітській Україні, для українців потрібна правда про події на Совітській Україні, нехай скупа, нехай часом гірка, але правда!

Отже попереді декілька фактів з минулого. Чи треба повторювати про систематичне винищення всього українського руху за дозвільний час: окупант російського цару? І як швидко вибухнуло це віками придуване українське національне усвідомлення!

Не пощастило! Збройною силою нових окупантів виперго за кордон емігру, верхівку цього українського національного усвідомлення. А яке виростало, поширилось це національне усвідомлення уярмленого, замкненого у в'язниці, українського народу вже за часів анкетити Співки Визволення України?

Не пощастило! Тисячі і тисячі національно усвідомлених українців петлюрівців розстріляно, заславно, антично — залізана нітка вимела з УСРР всіх петлюрівців!

А як охопило національне усвідомлення і міста, і колоски на Совітській Україні за часів селянського повстання 1921—1923 років, за часів неопитних же Скрипників (доречі чи маву роллю в цьому усвідомленні відіграли й неароматичні для більшовиків тут "Українські Вісти", селянські й українські комуністи, але тільки не наголошували на українському духу

і дуже невеликий на комунізм! Та про це може колись іншим разом)?

Не пощастило! Сотні тисячі національно усвідомлених українців випечено залізом і вогнем, розстріляно, заславно, антично нечуваним голодом! Знищено жовтоблагитну націоналістичну заразу!

А чим кермувалися на весні 1937 р. зліди, комуністичної (не треба підкреслювати) партії України, коли він вимога від Москви пожвавити українізацію, надати відповідальні посади партійні та адміністративні на Совітській Україні виключно українцям! Чим як не націоналістичним усвідомленням?

Не пощастило! І знову скільки розстріляно, заславно. Навіть старого Петровського забили, бо небезпечно було залишити його на Україні, аджеж і він брав участь у вищегаданому зліді.

Очищено Україну від ворогів народу! Тузи призначено надвипробованих, найпевніших росіян або українців спеціально вихованих та вичислених у Москві.

Пів року минуло, панувала цілком російська керма на заокупованій Україні по нечуванних ексекціях та пацифікаціях. Здавалось, кс там національне усвідомлення може залишитись у тих, що їх залишили ще жити та працювати?

І що — ми бачимо (на підставі тільки слів совітських повідомлень)? У зв'язку з 125 роковинами народження Шевченка всю дослідню Україну охопив майже стихійний рух шанування його пам'яті!

Шевченка безумовно препарують як приклад російських демократів, безумовно кладуть наголос на його твори, та на його шоденник писані російською мовою, але чи цей рух святкування його пам'яті на руку Москві? Чи не занепає за останніх років офіційний культ його пам'яті, чи не припинено будівництво пам'ятника йому у Києві?

А тепер пам'ятник треба таки будувати! І тепер співають офіційно запівні, і тепер треба видати ще раз його твори! А тепер зачитуються його творами червоноармійські частини!...

Безумовно окупантська влада живляє захід захопити цей рух у свої руки... але-ж який це рух? Чи не іти на чолі цього руху?

І якщо Шевченко дослідно винів Україну з царського російського подолу, то чи тепер він не сприятиме національному усвідомленню в більшовицькому російському подолі? І чи зможуть українці там цілком змінити свою українську душу на російську, почати жити й думати російськими категоріями, любити Росію більше

ніж Україну або спрямовувати багнет на захист Росії проти своїх братів?

Та може те, що окупційний уряд не перешкоджає шанувати пам'яті Шевченка, це ніби негода український громадянин чи іномітальний, віддалене відношення до уряду?

Ой щось непорядок воно до цього!

Коли ми звернемо увагу на засідання пленуму Центрального Комітету КП(б)У, що відбулось 13—14 вересня, то побачимо, що на фактична найвища влада на Совітській Україні дуже турбується ходом хлібозлачі, урожаєм цього року дуже добрий, але дуже але аляють хліб госпи (зібравши все належне собі) належний і цих хліб державі, тобто всіма засобами узяють не робити.

А друге питання на засіданні пленуму було про збирання буряків. Урожай теж добрий, але колгоспники збирають його дуже але. Як віамо, буряки — власність держави і колгоспники повинні би зібрати його не для себе, як хліб, а для держави.

Таксамо але стоїть справа з мясоловством на Совітській Україні.

Отже примусити цих хохлів! Та річ у тім, що становище тепер небезпечне на Совітській Україні, занадто тяжке можливим наслідком. Невларемно перетворено київську військ. округу на "особливу" військову округу, з цю округу складають області київська, житомирська, львівська, кам'янецька, одеська, миколаївська, Дніпропетрівська. Не можна звіти всім усіх тублячів?... а чи безпечно драгувати мешканців прикордонної "особливої" військ. округи?

Ні, не зникло, не вигоріло там національне усвідомлення, набирають нові форми для вирішного часу!

За порогом свого дядька Леся Українка впереклада з англійської мови легенду про Роберта Брюса, короля шотландського:

Шість разів не щастило шотландцям з повстанням, шість разів розбили їх, — їхній вождь Роберт Брюс цілком зневірився. Збираючись покинути батьківщину він задивився, як

Павутина павук собі звива...

Так шість разів той павук обривав...

І шість разів він на стелю влізав...

Але в сьоме так удержався!

Й до стіни свою нитку припав...

То чи не можна перефразувати цю легенду:

Та неже такі нарід

Менше має снаги, ніж павук?

Г. Л.

Пані, Панове найдуть найкращі осінні зимові Новини сезону
в нововідкритім відділі фірми
МОДНІ ТЕКСТИЛІЯ — ЯН ВАЛЛЯХ І СИН
Львів, Площа Галицька 14, тел. 269-82.
Матеріали мундауркові. Ціни безконкурентні!

В трикутнику Дубно - Луцьк - Рівне.

Репортаж із волинських міждивізійних маневрів.

3. ФРАГМЕНТИ ЗБЛИЗЬКА.

Про хід шлої акції інформував нас агаданий вже старшина начальної команди та комунікати, писані на машині, що їх він нам привозив зі штабу. Оглядати зблизья ми могли очевидно тільки фрагменти, на які натрапляли з безумовних розвідках авіами по цілому терені.

Нерідко відходили ми доволі далеко від в'їзних ант і вичували на чистому полі цікавого бойового епізоду. Довкола розгортався гарний осінній краєвид Волині. Хмільний терен дозволяв із вищого горбка обняти очима безмежний обрій, що розпливались ген-ген далеко в синій небі. Мирну картину оразки (пауторія) по полях було чинило) як змовження сухої конюшини до тихих сіл і хуторів бентежних час до часу віагоми далеким боєм. Десь затріпав експлозії, то знову промислав глуха експлозії. Десь розірвалось галасо заславо, прикривши собою якусь людську оселю і — що найважливіше — маневрування якоїсь військової частини, що і цій оселі прикритиася. Далі на одній з доріг замаячила величезна відліт кінноти та шев у віаку. А зовсім близько промиславось кілька ліній, шуканих сідан "дорог". Маломіміті і вочевидь чутки

на голубому небі виростали швидко в могутні сталевих птахів, що з гуком моторів промиславлись нераз доволі низько над нашими головами.

Та це менше емоціонувало репортёрів братів. Вони хотіли чогось "новітні із бойових". На велику віддачу не все навіть можна було сказати, чи не "благитні", чи їх прозивали "червоні", дарма, що в рух ішли далі. Отож палала команда "вертаємось до неї". Швидко пресома кватіра мала свій постій на ристок кілометрів даліше.

Автім, бувало, терпеливість оплачувало. Безлюдні, як здавалось, і невеличкі села, розкидані по терені, показались значущими ознаками величезної частини цієї та й всієї Волини. І коли са відступують каліною "догол" кавалерії, закутаку в пилкову доріжку, скочив нечаяно із "факти" відліт "червоної" кавалерії, прихований у лісі (то дано нам як картину кавалерійської "чирли", то аси ми ми очима) з цих вискоцало відвагою для "китиш". На наших очах розпорядились цілою гуртувались. У відповідь дували чутки

ТАБЛЕТКИ
ASPIRIN
ПРАВДИВІ
ТІЛЬКИ
З ХРЕСТОМ
БАСРА

Зміна адміністратора в Народньому Домі у Львові.

Дня 23. вересня п. р. прийняв львівський воявода п. А. Білак висновок 16. п. м. резигнацію проф. Імж. Вельцеля з адміністрації „Народнього Дому“ у Львові та іменував на його місце см. президента Окружного Суду п. Винченка Заремача.

Проф. Вельцель админістрував Народнім Домом два роки і як муж довіри головному вірительці цієї установи, а саме Банку Господарств Крайового, має перевести її савацію. В часі свого урядування виконав проф. Вельцель господарським способом основний ремонт усіх приміщень Нар. Дому у Львові, перебудував дім фундації М. Білуса в Коломиї та горальсько в Білці і мав у Костеневі. Переведені адаптації унікальних приміщень, що досі стояли порожні та збільшили доходи громадської Нар. Дому на більше як 30.000 зол. річно. Крім цього проф. Вельцель старався з успіхом призначити львівських платити комісії, що так значно збільшувало готівковий вплив. Зате мав не повезло проф. Вельцель стягнути поверх 150.000 зол. зазвелем чинити, залишення попереднього у правого, що здебільшого показались задлясними та нестатковими. Щоб заспокоїти найнекучіші зобов'язання, продав проф. Вельцель за згодою Тимчасового Вихідного митрополита. Шестинишкому реалізації при вул. Зибилівська 30 (я церквою) та розпорядження значну частину ґрунтів у Білці в Костеневі, добуваючи з обох трансакцій понад чверть мільона золотих, до яких прийдеться дописати ще коло 50.000 зол., що вплинуть як в пароліжний.

Адміністратор Народнього Дому, який тепер відходить, як людина культурна, простолинійна та безастеречно чесна, що в завідуванні установою вловив багато доброї волі, знання та праці, заслуживши для установи і за це йому належить пошана, дарма, що радикальна зміна установи все ще, не зважаючи на ліпшу адміністрацію та великі жертви у майні, стоїть під знаком занепаду, бо Народній Дім має понад мільон золотих зобов'язань, які ледве чи буде можна амортизувати з біжучих доходів.

При всіх додаткових прикметах доброго тежливості та адміністратора вражав п. Імж. Вельцель браком рішучості у справах, а яких не почувався певним на чужо-національному ґрунті, чого класичним прикладом є формальне залишення до сполучення „у службі“ дорого оплачуваного колишнього директора Нар. Дому п. І. Саванюка, про якого зайняті і шкідливість сам був від перших хвилин урядування серйозний. З жалем треба так ствердити, що Імж. Вельцель лиш у виняткових випадках користав з offert наших ремісників та промисловців.

Не зважаючи на несправочено позитивні виследи праці Імж. Вельцеля, велася проти нього

досить неперемінна отверта, а певне і підполіна боротьба, якої висловом буди статті у москвофільських та польських газетах (і то не лише типу „Л. К. Ц.“ і „Греко-Католика“, але і в газеті організації, якої сам є членом („Воля і Чин“), що мабуть і спонукало його самому вступитися. Шкаво, що про це вже від кількох місяців говорили у кругах, зближених до п. Слізюка. Одним зокрем, підношенням проти п. Вельцеля, було — сміх людям сказати — його „українофільство“, що проявилось у виявній частини свободних та перебудованих локаліт українським установам, за чиншом у пересічі на 20% вищим, ніж його платять чи вірніше повинні платити — москвофільські установи. Під цю пору влячують українські установи титулом чиншу понад 17.000 зол. річно і є найточнішими

платниками, що в хвилинах потреби навіть не годжували Народньому Домові платою кілька місячних чиншів наперед.

На покінчання нового адміністратора українська суспільність не мала ніякого впливу, і хоча входять поважні сумніви, чи зміна в часі ведення важких справ, що їх розпочав його попередник, була під цю пору доцільна, українське громадянство ставиться до неї з викидаючою раізурою, як арештою до всіх кодів влади, що несе повну відповідальність за післявоєнну господарку в Н. Д.

Всєж українське громадянство, зокрема львівське, повинно привабувати і політично невідбувати справі Народнього Дому присвятити в найближчому часі більше уваги.

Довіря загалу

здобули

мясні вироби „Центросоюзу“

продлюють крамниці:

Ринок	2
Личківська	100
На Байках	8
Софії	8
Кентшинського	21
Зибилівська	1
Жовківська	175

Український меморіал у Женеві.

„Журнал де Женев“ з 19. п. м. подіє під наголовком „Ситуація України“ отсе: Пан В. Прокопович, голова ради національного українського уряду на вигнанні, предпозив президентові XIX. Збору отсей меморіал про становище на окупованій Україні:

Приймаючи СССР до свого складу, перебрала Ліга Націй зобов'язання пилькувати за тим, щоб внутрішні становища тієї країни не перемінялися. Л. Н. має обов'язок згідно з артикулом 10. пакту гарантувати політичну незалежність не лише цілого Світового Союзу, але також кожного з його членів, яким конституція СССР забезпечує право виступити з нього. А за цей останній рік, коли тисячі осіб розстріляно від замітом того, що вони хотіли відокремити Україну від СССР, для українського народу безсумнісний доказ свого неможливого змагання одбутися своєю незалежністю.

Між сотною осіб, що складають три найважливіші органи влади України — президію Центрального виконавчого Комітету, Політичне Бюро Ко-

муністичної Партії і Раду Комісарів, майже всі узяли і розстріляно під загальним обмовчанням, що вони намагалися відокремити Союзку України від СССР. Ці факти творять справжній плебісцит, бо всі ті, яких сама собою влада уважала вибраними українського населення, висловилися за відокремлення України роблячи ужиток зі згаданих параграфів сивоїської конституції дотично права залишити СССР.

Кодж не зважаючи на поковні заклики, Л. Н. не зробила нічого на користь поневоленої країни, то зрозуміло, що український народ вважає Л. Н. членом якої є СССР, почасти відплатною за те страшне становище, з яким він тепер перебуває. Стверджуючи, що Л. Н. на жаль, ніколи не розуміла значіння національної ідеї, що довело до сучасної небезпечки війни, цей меморіал уважає „своїм моральним обов'язком“ заявити, що факт постійного відмовлення в родам поневолення Москвою, їх права на самозначення доведе безспірно до страхітливої війни.

Головна вигра 42-гої класової лютерії
1,000.000 зол.

впала на ч. 92055

у християнській **Zdzisław Tręgowski** Львів, пл. Маріаска

колектурі **купуйте щасливі лосьи до 1. кляси 43 класової лютерії. — Тягнення вже 19. жовтня 1935**

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС „ДІЛА“ Ч. 26.

НАТАЛІЯ ЯХНЕНКО.

Алла.

(Докінчений).

Я маю дуже мало часу і тому зараз так приступлю до справи.

— Пані Алло, — почав я — ви знаєте, як чоловіче — мій найближчий друг, білий як білосніг, тільки йому я дивлюсь собі, про щось нас спитати. Я бачу, що останніми часами між нами як їде тик, як комар шиб. Чи не мій би в мислі помістився як обиди? Може ви маєте до нього якийсь жаль, може в поговорку би із ним на розум?

Висловивши кілька слів про Аллу, Алло. У той хвилину в останньому відрізку, що він в неї так був дивний робити. Принаймні в ту мить вона була такою, якраз їх був шкідливий і несприятливий.

— Я бачив, Петре, що ви казали, що в ки могой поглядати люди самі мене обиди, а та Василь. Але в оману вам у чин рече. Василь дуже добрий, а його дуже люблю. Але — тут

вона піднялася голос — він пригнічує мою індивідуальність. Він поводиться зі мною як із найгіршим ворогом, він гальмує мій розвиток, пригнічує талант. Йому перешкоджає те, що я пишу поезії!

— Але ж, пані Алло! Він же розуміється на таких речах. Може ви дібно не маєте великого таланту?

— Ні, не неправда! — загорілася вона. — Інші люди інакше кажуть! — вона показвала на хвилю, де перед хвилиною сидів панос, і в аркушах, що не він був їм „ліжком“. — Інші кажуть що в такім доброті свого і радять мені інтенсивно, підтримують мене. А він! Я знаю, що це таке, це заздрість, підла заздрість. Він не хоче допустити, щоб я так була чинною. Він сам тільки хоче мати славу.

Кажі вона доторкнулася до слів, а побачив, що справа надто похиталася, бача хвилю обидливо. І хто подумав би! Вона перед тим в оману Ганні всю розмову. Я ніколи ще не бачив Ганні такою: — „Індивідуальність!“ — відбурла вона кимось неспокійним сміхом. — „Алла індивідуальність!“ — і за хвилину, як вже зрозуміла, — Хіба ж то не дозволить, щоб Алла була неперемінно кожною індивідуальністю. Ніколи не можна так глибоко стовалити

відомої фрази, як до неї: „Вона жро, що перед нею стоїть Василь — вони зрозуміли, якраз, добре дася! Не журися — засміюся неї буде виного калібру обиди. Значіть уже добирає собі таке саме жро, як і я!“

Ганна булав часами гостра, як зігнута, тоді в волю мовчати. Потім я знав собі майже справу і перестав запитувати Василь, чи він вибав. Коли і по моїм приїзді Василь до нас не приходив, я ніколи не бачила. Він як завжди сидів і вдивлявся. Було відчуття потворний вигляд, але так само протестувало. Мене вражало, що в кімнаті він не сидів, як раніше. Я він протестує, але йому обидно. Але коли він сам виставляв напої на чай і сам накривав стіл, а відбурла

— „Де Алла?“ — спитав я.
Василь розсміявся мовчати, і він вчинив вірши Брікент — промовчав і він вчинив мою неспокійну мисль. Доказ — „Не вчинив мені лосьи“. Алла зазвичай не вчинила нічого нікому: мене згадували в її гора „Олександрівська“. — „Де Алла?“ — і у нас довго розмовляли про неї. І він вчинив ступити до неї, що він мав з повсякденним обмовчанням.

Приготуйтеся на життєву осінь,

складаючи свої ошадности

У ЗЕМЕЛЬНІМ БАНКУ ГІПОТЕЧНІМ У ЛЬВОВІ

вул. Словачького 14.

(Філія Банку: Станіславів, ул. Собіського II.)

Чехословацькі війська збираються на мадярському кордоні.

До Будапешту наспіла вістка, що на мадярському пограниччі чехи ведуть поспішну військову підготовку; в п'ятницю приїхало кілька нових військових транспортів.

У кількох місцевостях замкнуто граничний рух між Мадярщиною та Чехословаччиною.

Німецька армія увійде ще нині до Чехословаччини.

ЧЕХИ ПЕРЕРИВАЮТЬ ЗАЛІЗНИЧІ ЛІНІЇ.

Як повідомляють кореспонденти лондонських часописів з Голдсбергу, деякі особи з нарядування Гітлера заявили, що німецька армія повинна увійти до Чехословаччини, бо там падає повний безлад, а ген. Сирови є під впливом комунізму.

Бритійські кореспонденти сподіються, що німецькі війська перейдуть кордон ще нині.

Чехи висаджують у повітря мости й тунелі

на залізничних лініях, що йдуть до німецького кордону. Дирекція залізниць повідомляє, що припинено заїз на лініях:

Танендорф-Оберкрайбіс-Паршіц-Лібеніц.

Ціттан-Райхенберг.

Егерсдорф-Фрайвальдау.

Едльова-Станіце над Унов.

Як подає ПАТ, рух поїздів припинено вже на 10-ох лініях.

Чемберлен вертається до Лондону.

ЧИ ПЕРЕГОВОРІ ЗІРВАНІ?

Розмови між Чемберленом і Гітлером відпочинені. Чемберлен зі своїми співробітниками вертається до Лондону в суботу рано. Перед виїздом відбув він з Гітлером ще одну розмову.

Остання розмова ГІТЛЕРА З ЧЕМБЕРЛЕНОМ.

В п'ятницю в год. 22.30 Чемберлен відбув розмову з Гітлером; взяв у ній участь також міністр Рібентроп та амб. Гендерсон. Розмова тривала в год. 1.30.

В суботу рано Чемберлен вернувся до Лондону.

У ГОЛДСБЕРГУ.

У п'ятницю передполуднем мала відбутись розмова Гітлера з Чемберленом, але цей останній відмовився в листом до полудня. В год. 15.30 Чемберлен віддав відповідь через перекладчика Гітлеру, який вернувся до Гітлера коло год. 16.00.

Коло год. 18. амб. Гендерсон та сер Вільсон мали з Гітлером розмову.

ГІТЛЕР І ЧЕМБЕРЛЕН ПОРОЗУМІВАЛИСЯ ЛИШ ПИСЬМЕННО.

Як подає Райтер, брит. делегація в Голдсбергу офіційно заявила, що Чемберлен написав лист до Гітлера; Гітлер відповів листом.

Розмови, що мали відбутись в п'ятницю відложено.

НЕСУПОКІЯ.

Ця вістка викликала у Голдсбергу велике перешкоди, тим більше, що — як це стверджують деякі — вже в четвер переговори стрінулися до успіху.

Зараз готують, як мовлять Чемберлен, записки до Гітлера і поставили поліцію.

ПЕРЕГОВОРІВ НЕ ЗІРВАНІ.

Серед журналістів у Голдсбергу говорять, що Чемберлен «укинув руки», себто зрікається свого посередництва; він лише передасть до Гітлера свої власні меморіали.

Чемберлен заявив журналістам, що він не хотів розмови з Гітлером, але він не хотів зірвати переговори.

ЧЕХОСЛОВАЦЬКА ПОЛІЦІЯ ТА ЖАНДАРМЕРІЯ ЗАЙМАСЬ ПОЛІСЬКЕ ПОГРАНИЧЧЯ

В кількох місцевостях на польському пограниччі чехи відкликали поліцію та жандармерію.

Серед бегунів обійма там комуністичний «народний гвардія», яка перекриває шлях до уряду, викликаючи неспокій серед населення.

КОМУНІКАЦІЯ ПРИПИНЕНА.

На Заолзавському Шляску обмежено до мінімуму рух на шляху «Народна гвардія» не випускає самоходів і фір з міст; рух на льокальних залізничних припинений. Пильно беруться пригрозити укріпленню в.о. Фриштаду.

ТАЙНА РАДІОСТАНЦІЯ НА ЗАОЛЗАНСЬКОМУ ШЛЕСЬКУ.

Вчора ввечері якась тайна радіостанція надала на тієї самій хвилі що Моравська Острава протическу аудіцію у польській мові. Ця аудіція тривала ще й після півночі.

Кооп. ГОТЕЛЬ

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ

Львів, вул. Косцюшка 1. Тел. 201-33 і 208-98

Милі, вільні фінанційно чисті кімнати по найнижчих цінах — В готелі приватний гол, ванна, телефон, купальня, бажуча змика й тепла вода для вигоди Шан. Гостей. — Готель центрально орієнтований. — 1938 3-4

СЛОВАЦЬКИЙ МІНІСТР УВІЙДЕ ДО УРЯДУ ГЕН. СИРОВОГО?

В п'ятницю в год. 15. през. Бенеш прийняв на довгий розмові провідника словацьких автономістів д-ра Тіса.

Офіційних вісток про хід наради нема; згадуються, що предметом наради була участь представників словаків в уряді Сирового як міністра без теки. Д-р Тісо мабуть не прийняв пропозиції, уважаючи, що уряд Сирового не є стійкий.

АНГЛІЯ І ФРАНЦІЯ ПРОТИ ГЕН. СИРОВОГО.

Одна американська радіостанція подала вістку, що Англія та Франція намагались не допустити до утворення уряду ген. Сирового, бо це може вплинути негативно на Гітлера, який займе гострішу поставу.

Комуністи хотять повалити уряд Даладіє.

ФРАНЦІЯ ТАКИ ПОМОЖЕ ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ?

Деякі французькі кола невдоволені тим, що Даладіє під час льондонських розмов не оборонив Чехословаччини і погодився на плян Чемберлена. Це викликають комуністи, які хотять довести до скликання парламенту і повалити уряд. Як говорять

6-ох міністрів є проти льондонського пляну; вони домагаються, щоб на випадок німецького наїзду Франція допомогла Чехословаччині.

Прем. Даладіє бунімо заявив парламентаристам, що він стоїть на такому самому становищі.

ДАЛАДІЄ ІДЕ ДО ЛЬОНДОНУ?

З Лондону надійшла вістка, що Даладіє виїде в суботу до Лондону на нараду з Чемберленом. Париські міродатні кола цього не підтверджують.

ПРЕМ'ЄР ЧЕМБЕРЛЕН УЖЕ В ЛЬОНДОНІ.

В годині 13.14 причалив прем. Чемберлен на летунському майдані в Гестен. Повитан його міністр Галіфакс, амб. Корбен та шарже д'афер Кордт. Чемберлен негайно поїхав до льондонського міністерства закорд. справ.

З Кельну виїздив Чемберлен в год. 11.20, з Петербургу виїхав він зі своїми співробітниками в год. 9.45. Прощав його міні. Рібентроп, амб. Дірксен та шеф дипль. протоколу Дерберг.

ТЕЛЕФОНІЧНИЙ ЗВ'ЯЗОК З ПРАГОЮ ПЕРЕРВАННИЙ.

Як подає поподуднева преса, телефонічний зв'язок між Прагою і всіма чужими державами перерваний.

ВЛАСНОГО ВИРОБУ!

КОВДРИ — МАТРАЦИ — ПОДУШКИ

готові простирала — пошевки — коперти. — Полотна — ручники — коши — кати — фіранки — Хідники

А. Петрушевський

Львів Галицька 20. тел. 213-33

Літвінов оправдується.

ЧЕХОСЛОВАЦЬКИЙ УРЯД САМ УНЕВАЖНИВ ПАКТ ЗІ ССР.

Промовляючи на засіданні 6. комісії Ліги Націй, Літвінов боронився перед замітками, що ССР не виконав зобов'язань на основі пакту з Чехословаччиною. Він подав такі мотиви:

1) чесько-совітський пакт має бути частиною східного пакту, якого не вдалося здійснити, 2) він підписаний на основі франко-совітському

пакту, тому ССР не зобов'язаний чекати без Франції.

3) чехословацький уряд сам уневажив цей пакт, приймаючи льондонський проект, який м. б. передбачав анулювання чесько-совітських договорів.

Приготовися на життєву осінь,

складаючи свої ошадности

У ЗЕМЕЛЬНІМ БАНКУ ГІПОТЕЧНІМ У ЛЬВОВІ

вул. Словацького 14.

(Філія Банку Станіславів, ул. Собієського 11.)

Чехословацькі війська збираються на мадярському кордоні.

До Будапешту наспіла вістка, що на мадярському пограниччі чехи ведуть поспішну підготовку; в п'ятницю приїхало кілька нових військових транспортів.

У кількох місцевостях замкнено граничний рух між Мадяриною та Чехословаччиною.

Німецька армія увійде ще нині до Чехословаччини.

ЧЕХИ ПЕРЕРИВАЮТЬ ЗАЛІЗНИЧІ ЛІНІЇ.

Як повідомляють кореспонденти льондонських часописів з Голдсбергу, деякі особи з окружених Гітлера заявили, що німецька армія намагається увійти до Чехословаччини, бо там пануватиме безлад, а ген. Сирови є під впливом ванітерну.

Братські кореспонденти сподіються, що німецькі війська перейдуть кордон ще нині. Чехи засаджують у повітря мости й тунелі на залізничних лініях, що йдуть до німецького кордону. Дирекція залізниць повідомляє, що припинено зал. рух на лініях:

Танендорф-Оберкрайбіс-Паршиц-Лібенау, Ціттан-Райхенберг, Егердорф-Фрайвальд, Едльова-Станіце над Унов.

Як подає ПАТ, рух поїздів припинено вже на 10-ох лініях.

Чемберлен вертається до Лондону.

ЧН ПЕРЕГОВОРІ ЗІРВАНІ?

Розмова між Чемберленом і Гітлером закінчена. Чемберлен зі своїми співробітниками вертається до Лондону в суботу рано. Перед виїздом відбув він з Гітлером ще одну розмову.

ОСТАННЯ РОЗМОВА ГІТЛЕРА З ЧЕМБЕРЛЕНОМ.

В п'ятницю в год. 22.30 Чемберлен відбув розмову з Гітлером; вони у ній участь також мін. Рібентроп та амб. Гендерсон. Розмова покінчилась в год. 1.30.

В суботу рано Чемберлен вернувся до Лондону.

У ГОДЕСБЕРГУ.

У п'ятницю передполуднем мала відбутись розмова Гітлера з Чемберленом, але цей останній писав 11 листом до полудня. В год. 15.30 Чемберлен дав відповідь через перекладчика Гітлеру, який вернувся до Гітлера коло год. 17.00.

Над год. 19. амб. Гендерсон та сер Вільсон мали мін. фон Рібентропа.

ЧЕМБЕРЛЕН ПОРОЗУМІВАЛИСЯ ЛИШ ПИСЬМЕННО.

За слова Рібентропа, брит. делегація в Голдсбергу офіційно заявила, що Чемберлен писав лист до Гітлера: Гітлер відповів листом.

Розмова, що мала відбутись в п'ятницю відложена.

НЕСУПОКІЙ.

Вістка викликала у Голдсбергу велике невдоволення, так більше, що — як це стверджують деякі джерела — вже в четвер переговори стрінули б до кінця.

Після розмови, де мешкає Чемберлен, заставили готель і поставили поліцію.

ПЕРЕГОВОРІВ НЕ ЗІРВАНІ.

Свої журналісти у Голдсбергу говорять, що Чемберлен „укивав руки“, себто зривався до першого аеродинаміка; він лише передасть до Гітлера свою пам'ять.

Чемберлен заявив журналістам, що всі розмови розмови зовсім не є ідентичними з вірними переговорами.

ПОЛІЦІЯ ТА ЖАНДАРМЕРІЯ ПОЛІЦІЯ ТА ЖАНДАРМЕРІЯ

В кількох місцевостях на польському пограниччі чехи підклали міни.

Словацька армія обіймає там комуністичну „народну гвардію“, яка перекладає низку розмов, викликаючи неспокій серед населення.

ЕВАКУАЦІЯ.

Чехи масово втікають з Тешину. Поїзди й самоходи перевантажені урядовцями, старшинами, учителями, що виїжджають з родинами та з майном.

Через Тешин переїждять утікачі з Мор. Острави на Словаччину.

КРОВАВА СУТИЧКА МІЖ ПОЛЯКАМИ І ЧЕХСЬКИМ ВІЙСЬКОМ.

У Тешині дійшло до кровавої сутички між поляками і військом, яке убило 2-ох поляків і ранило 10-ох.

Комуністи хотять повалити уряд Даладіє.

ФРАНЦІЯ ТАКИ ПОМОЖЕ ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ?

Деякі французькі кола невдоволені тим, що Даладіє під час льондонських розмов не оборонив Чехословаччини і погодився на план Чемберлена. Це викликають комуністи, які хотять довести до скликання парламенту і повалити уряд. Як говорять

6-ох міністрів є проти льондонського плану; вони домагаються, щоб на випадок німецького наїзду Франція допомогла Чехословаччині.

Прем. Даладіє бупімо заявив парламентарістам, що він стоїть на такому самому становищі.

ДАЛАДІЄ ІДЕ ДО ЛЬОНДОНУ?

З Лондону надійшла вістка, що Даладіє виїздить в суботу до Лондону на нараду з Чемберленом. Паризькі міродатні кола цього не підтверджують.

КОМУНІКАЦІЯ ПРИПИНЕНА.

На Заользанському Шлеску обмежено до мінімуму рух на шляхах „Народна гвардія“ не випускає самоходів і фір, а міс. рух на локальних залізницях припинений. Пильно бережуть пригрозичних укріплень біля Фриштаду.

ТАЙНА РАДІОСТАНЦІЯ НА ЗАОЛЬЗАНСЬКОМУ ШЛЕСЬКУ.

Вчора ввечері якась тайна радіостанція наляпала на тій самій хвилі що Моравська Острава протичеську авдіцію у польській мові. Ця авдіція тривала ще й після півночі.

Кооп.

ГОТЕЛЬ

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ

Львів, вул. Косцюшка 1. Тел. 201-33 і 208-88

Міжд. вагони фіналізують чисті німнати по найнижчих цінах — В готелі приватний гол, вінда, телефон, купання, біжуча зима й тепла вода для ванги Шан. Гостей. — Готель центрально оґрітий. — 1964 3-4

СЛОВАЦЬКИЙ МІНІСТР УВІЙДЕ ДО УРЯДУ ГЕН. СИРОВОГО?

В п'ятницю в год. 15. през. Бенеш прийняв на довгий розмові провідників словацьких автономістів д-ра Піса.

Офіційних вісток про хід наради нема; здогадуються, що предметом наради була участь представників словаків в уряді Сирового як міністра без теки. Д-р Пісо мабуть не прийняв пропозиції, вважаючи, що уряд Сирового не є стійкий.

АНГЛІЯ І ФРАНЦІЯ ПРОТИ ГЕН. СИРОВОГО.

Одна американська радіостанція подала вістку, що Англія та Франція намагались не допустити до утворення уряду ген. Сирового, бо це може вплинути негативно на Гітлера, який займе гострішу поставу.

ПРЕМ'ЄР ЧЕМБЕРЛЕН УЖЕ В ЛЬОНДОНІ.

В годині 13.14 причалив прем. Чемберлен на легуновському майдані в Гестен. Повитав його міністр Галіфакс, амб. Корбен та шарже д'афер Кордт. Чемберлен негайно поїхав до льондонського міністерства закорд. справ.

З Кельну виїздив Чемберлен в год. 11.20, з Петербургу виїхав він зі своїми співробітниками в год. 9.45. Прощав його мін. Рібентроп, амб. Дірксен та шеф дипл. протоколу Дерберг.

ТЕЛЕФОНІЧНИЙ ЗВ'ЯЗОК З ПРАГОЮ ПЕРЕРВАНІЙ.

Як подає пополуднева преса, телефонічний зв'язок між Прагою і всіма чужими державами перерваний.

ВЛАСНОГО ВИКРОВАУ

КОВАРИ — МАТРАЦИ — ПОДУШКИ

готові простирала — пошевки — коперти. — Полотна — ручники — коди — капи — фіранки — Хідники

А. Петрушевський

Львів
Галицька 20.
Тел. 213-33

Літвінов оправдується.

ЧЕХОСЛОВАЦЬКИЙ УРЯД САМ УНЕВАЖНИВ ПАКТ ЗІ ССРС.

Промовляючи на засіданні 6. комісії Лігн Націй, Літвінов боронився перед замітаннями, що ССРС не виконав зобов'язань на основі пакту з Чехословаччиною. Він подав такі мотиви:

1) чесько-східський пакт мав бути частиною швидкого пакту, якого не вдалося здійснити, 2) він підписаний фашко-східському

пактові, тому ССРС не зобов'язаний виступати без Франції.

3) чехословацький уряд сам уневажнив цей пакт, приймаючи льондонський проект, який мав передбачувати анулювання чесько-східських договорів.

Німці вдоволені висідом напад у Голдесбергу.

РЕАКЦІЯ НІМЕЦЬКОЇ ПРЕСИ НА СОВІТСЬКУ НОТУ ДО ПОЛЬЩІ.

Вістка про успішний кінець розмов у Голдесбергу викликала серед німців адоволення. Преса підкреслює контраст між Голдесбергом, де радили над єврейським миром і Прагою де під впливом Москви проголосили мобілізацію та віддали задулу комуністичному генералові. Чеську мобілізацію вважає німці пресою реакцією на вислід голдесберзьких розмов та прийняв її спокійно.

Німецькі часовики широко обговорюють більшовицьку ноту до Польщі, називаючи її безліччю винуктом, бляфом, шантажем, переляканим жестом і т. д.

НІМЕЧЧИНА УЛЬТИМАТИВНО ДОМАГАЄТЬСЯ ЕВАКУАЦІЇ СУДЕТІВ?

З Лондону надійшла вістка, що в суботу рано преський уряд віддав німецьку ноту, в якій Берлін домагається негайної евакуації чеських німців зі Судетів, обіцяючи відповідь до 24-ох годин.

ЮГОСЛАВІЯ НЕ ПОМОЖЕ ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ

Як говорять у дипломатичних колах Парижа, Чехословаччина запитала Югославію, чи на випадок мадярського нападу вона виконає зобов'язання на основі пакту Малої Антанті. Югославія відповіла та запевняє, що буде нейтральна.

ЗАЛІЗНИЧНИЙ ЗВ'ЯЗОК З ЧЕХОСЛОВАЧЧИНОЮ ПРИПИНЕНИЙ.

Польське міністерство комунікації віддало розпорядок до всіх залізничних станцій, щоб не продавали білетів до Чехословаччини.

Поїзд Варшава-Прага-Відень вернувся з кордоном.

Всі поїзди з Польщі до Відня, Мадярищини та Югославії будуть йти через Берлін або Дрезден, бо чехословацькі кордони замкнені.

З польської преси.

Проблеми Закарпаття.

Коли від вибуху судето-німецько-чеського конфлікту була винесена нова про майбутній устрій Чехословаччини, коли дисалося про націоналістичні кантони, що з них мало скласти чехословацька держава, то польська преса тоді звичайно промовчувала закарпатських українців так, ніби їх там зовсім не було. Але ставалося так, що справу українського Закарпаття піднімали закордонні чинники — і П не можна було вже промовчувати. Тоді польська преса заговорювала про... небезпеку українського кантону та про необхідність спільної польсько-мадярської границі. У вчорашньому числі „Діла“, у вчорашній статті згадувалося про статтю А. Б.-Хелсського, який без обиняків заявив, що автономія українського Закарпаття небезпечна для внутрішніх національних відносин у Польщі. Без обиняків пише про те і „Слово Народне“ (ч. 274 з 24-го вересня ц. р.) у статті п. н. „На такий кантон не можна погодитися“.

На Закарпатті не може повстати ніякий український кантон ані українська держава. Діє це — не важливіше на чеській полеміці (і) — український рух серед руської людності не одолює більшовицької. Крім цього також з географічних оглядів Закарпаття не може бути самостійною політичною одиницею. Якщо прийти до граничних попериків на користь Мадярищини, а у прикордонних повітах мадери живуть одноцвітою масою, то ціле Закарпаття стане так званим, що географічно не можна було його втримати на окрему країну або як частину нової Чехословаччини.

Але далі з етнографії та географії. Коли ж іде про дані в політиці, то знову річ, що українська держава біля Ужгороду або навіть український кантон у новій Чехословаччині буде маршальним німцем, політикою і то знеридки також для того, щоб утримати в залежності новий державний чеський твір, як той і для майбутніх походів на схід.

Польща до того допустити не може. Створення такого стану річчї перешкодити всім користям, які вийдуть зі злуки зловмисного Шассіа з Польщею. Ліквідація чеського коридору до Росії на річ німецького коридору — буде перевагою польської політики і польських інтересів.

Коби держава чеського народу тримала Закарпаття, то можна його стратити тільки на річ майбутньої мадярсько-польської границі. Підкарпатська Русь, відходячи від Чехії може перейти тільки до Польщі або Мадярищини. З історичних, географічних і культурних оглядів ніхто не віддає в такому разі до Мадярищини. Але в якому випадку не може дістатися в безпосередню залежність від Німеччини.

Очевидно, однако ж той сорву, що сьогоднішня Мадярищина дуже залежить від Німеччини. Безпосередній інформації в Берлін, які мають, випливають стиме сї-

доштво амислові політичної самоствійності мадярського народу. Але на всякий випадок на Мадярищині можлива еволюція до кращого, а в новому українському кантоні — залежність фікційно від Праги і фактично від Берліна — еволюція можлива — для Польщі — тільки на гірше... На такий кантон не можемо згодитися.

Торкнувшись цієї проблеми і консервативний „Час“ (ч. 261 з 23-го вересня ц. р.) у статті п. н. „Завоювання спільної границі з Мадярищиною“: „Хоч Чехословаччина спільної границі з Росією не дістала, Підкарпатська Русь стала коридором, що веде в тому напрямі. Не вважаючи на совітський лад Росії, чехи вразили П підтримку за одну з головних підстав своєї безпеки та зі змагання до спільної границі не зрештитували. Консепцією такого становища було толерування на Підкарпатській Русі комуністичної акції. З другого боку Підкарпатська Русь стала під чеською владою небезпечним огнищем українських застій у Польщі... Але чеський коридор вігравала свою, непомиряно небезпечну, роллю не тільки в ділянці політичної агітації. Підкарпатська Русь стала так само поважною військовою базою Совітів... Отже існування чеського коридору є поважною небезпечкою не тільки з огляду інтересів Польщі, але також інтересів цілої Європи.“

Автор статті (Я. м.) доходить до висновку, що Польща мусить мати спільну границю з Мадярищиною. На цьому становищі стоїть теж відомий публіцист Цат-Мацкевич, який висловив у своєму щоденнику „Слово“ вже три статті, намагаючись довести необхідність спільної польсько-мадярської границі, виходячи зі становища, що єдиним союзником Польщі може бути Мадярищина. П. Мацкевич ставить справу ширше (ч. 262 з 23-го вересня ц. р.):

„Тому необхідно, щоб Мадярищина дістала принаймні Підкарпатську Русь, якщо не частину або цілу Словаччину... Але та спільна границя з мадьярами потрібна нам не на те, щоб з ними сваритися, але щоб спільно з мадьярами створити силу, що могла би бути бажаним союзником для одних, небезпечним ворогом для других... Тільки залучившись з мадьярами у спільну організацію, що була би чимсь більше, ніж союзом, Польща може якесь підготувати до тих великих змін, що завийа в Європі. З цієї думки погоди, яку приворошував зовсім більше час до часу легий дощик, ми ввійшли в добу історичного урвану, що пориватиме і викинемо слабкі держави. Лукіма з мадьярами зживатиме“.

П. Мацкевич боїться, щоб не зашка не прийшла змін. Про те, що передача Закарпаття Мадярищині порушувала право закарпатських українців керувати самим справою своєї державної самостійності — п. Мацкевич ні трохи не турбується.

Скандал в „І. К. Ц.“

Варшава, 23. вересня.

З оглядів на джерело добуваються про фактичний факт, що північними німцями причину побиття шиб у краківській центральній та ершавському відділі „І. К. Ц.“ під час останніх протестних демонстрацій.

„І. К. Ц.“ змінив — як відомо — останні дні своєї протестної діяльності на туго чехофільські і це називає не адекватно зміну, призначених до чисто конюнктуральних мети та метаморфоз того впливового щоденника.

Одначе тепер добуваються про деякі факти, що кидать шокуючий світло на „І. К. Ц.“ редакції та дирекції того українського органу. Оце в найповажніших кругах Варшави переповідають на вухо того ж, бачити „І. К. Ц.“ перейшов недавно у... посвільний. Сталося це нібито через викуплення більшовицької того підприємства однією чеською фірмою. У Варшаві називають навіть по імені надану фірму та висоту її заплати.

Вістка про такий факт викликала всюд, в собливижу у Кракові, обурення. Подано П з пресою обов'язку, при чому не можемо не відзначити зневаги щодо „патріотизму“ краківського Гром.

При більш голові і півмислових спроби широким стилем, треба визнати автор і раніше лави на стільки природної грішні води Францішка Йосифа.

З ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКИХ ПАРТІЙ.

УСРП І ВИБОРИ.

Головний Секретаріат Української Соціалістично-Радикальної Партії у справі громадських виборів ухвалив таку резолюцію:

„Всі члени та симпатичні УСРП повинні підкавитися блявними громадськими виборами та доложити всіх заходів, щоб із цих громадських виборів вийшли такі ради, які мали би на добро українського працюючого народу“.

У зв'язку з виборами до союму та сенату „Громадський Голос“ (ч. 36, з 24-го вересня ц. р.) пише:

„Не брала участі у попередніх виборах Українська Соціалістична Радикальна Партія. Таке саме становище зняли українські соціалістичні демократи. Подібного змісту тактику засади прийняла остаточно також партія ФНЕ. Мотивом того становища було те, що українські політичні організації не мали змоги на основі цієї виборчої організації виставити саобільно своїх кандидатів до виборів. Відносини під цим оглядом не змінилися, бо при теперішніх виборах обов'язку та сама виборча організація до союму й сенату і той самий основний склад виборчих округів колегії, що визначають кандидатів для виборів. Отже в тих відносинах українські пращичі не ді не мають можливості брати участь у цих виборах“.

По широкому світі.

Швейцарський кантон Валт заборонила своїй території комуністичну партію та комуністичну діяльність.

Англійські фашисти хотіли уладити між вулицями Лондону, та ім заборонили.

Совітські відомості судна владили кантон у фінському залізі.

Німецький маршал Герінг завісім років.

Бельгійський уряд ані обов'язком ані до чехословацьких громадян.

КАРДИНАЛ ПАЧЕЛЛІ РАЕННИЙ.

Самохід, який їхав марш. Пачеллі, відлучився з іншим синодом на Віа Адріа, Харшав, раненого в голову поранено на Віа Адріа.

ЯПОНЦІ ЗАТОПИЛИ КИТАЙСЬКУ ХАНДІНЬКУ.

Зі Шангаю повідомляють урядові японські гідропланів збомбардували китайську авіацію на Янтсе та затопили її.

НАЛЕТ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕСКАДРИ НА МІНОРКУ.

Національна дітями збомбардували протавь Масон на Мінорі, скинувши бомб. 4 особи згинуло, 5 ранено. 10 літаків збомбардувало місто Адам і було збито зосім літаків, 10 осіб збито.

